

חב"ד לצעירים

גליון מס' 11 • אלול ה'תש"פ

שובר גלים

גם הגל השני של הקורונה לא הרתיע את השלוחים הנמרצים בחב"ד לנוער ובחב"ד בקמפוס. פרויקט גדול ושאפתי יצא לדרך ובמסגרתו אלף חברות נקבעו בין השלוחים למקורביהם. השלוחים ליוו את הזוגות שקירבו גם בחתונות שנערכו במתכונת קורונה. אלפי בני נוער בכל רחבי הארץ השתתפו במחנות מיוחדים שלא היו אלא ישיבות-קיץ עם הפסולות. מיזם אדיר של מעשים טובים חרך את הרשת החברתית וסחף המונים. וגם במישורי הפעילות הנוספים נשברים שיאים: אלפי עמלי תורה מכל החוגים שוקדים בימים אלו על לימוד בעיון של איגרת התשובה לקראת מבחן ענק ונושא מלגות שייערך בעשרת ימי תשובה. כיתרון האור מן החושך

אנה

מינריון קיץ וטרסואלה א במיוחד בשבילך

יום ראשון י"ט אב - חמישי

עלות: 80 ₪

כולל ערך במשלוח

דגים / פעילויות אינטראקטיביות / התועדויות לתוך הלילה / סי

דאגה לסטודנט באוניברסיטה העברית בירושלים

איגרת קודש מיוחדת של הרבי אל הרב
עדין אבן-ישראל ע"ה, שנסתלק לבית
עולמו בחודש האחרון.

הותיק וחסיד איש ירא אלקים, נחמד ונעים רב פעלים
הרב עדין שי' שטיינזליץ, שלום וברכה!

בקרני מר ... שזה מכמה דורות בארץ הקודש ת"ו
וגם מגזע בית הרב, ועתה לומד כימיא באוניברסיטה
בירושלים, ולמרות חינוכו שלא גדל בישיבות וכיוצא
בזה ולפי דבריו גם בית הוריו אינו אלא מסורת, בא
לידי מסקנא שרוצה לחיות מכאן ולהבא חיים דתיים
על פי שלחן ערוך במלא מובן המלה.

מובן אשר זקוק הוא לשני ענינים גם יחד: עידוד
בהאמור ביחד עם מענה על קושיות שהחלו
להתעורר אצלו לחיותו רגיל בלימודי חול ולא הורגל
עד עתה בחיים דתיים בחיי היום יום, וצריך להסביר
ולתרץ סתירות ולבאר קושיות וכולי, וכן הוראה
והדרכה אך לרכוש הידיעות הנחוצות לו מכאן
ולחבא באופן המתאים לפניו.

בודאי אין כל צורך לבאר לדכוותיה דמר גודל הענין
בסיוע בן ישראל לשוב אל מקורו, ובנקודה העקרית
דמעשה הוא העיקר, ועל אחת כמה וכמה בנוגע
להנ"ל. שלכן מובטחני שלמרות טרדותיו המרובות
יעשה בזה ככל האפשר, כיון שלדעתי הוא המוכשר
ביותר להביא את הנ"ל לפועל.

בטחוני חזק היה עד כדי כך שנתתי להנ"ל את שמו
בצירוף בקשה למסור פרישת-שלום ממני וכן בקשה
האמורה, ואצפה לקבל בשורות טובות מהתחלה
בהאמור וכן על דבר ההתקדמות בזה מוזמן לזמן, וכן
מובן וגם פשוט על דבר רושמו הוא מהאברך הנ"ל
בכלל, ובפרט בנוגע לרצונו האמור של האברך.

(אגרות קודש חכ"ה עמ' ב)

הנוער עומד ודופק על הדלתות, הם זועקים שיש להם חיים ריקים!

אבל בומננו זה, בשנים האחרונות ובחדשים
האחרונים, יצא הדבר מגדר כל הספיקות — כיון
שאלו שזוקקים לחינוך, הנוער, אינם ממתניים עד
שיבואו אליהם ויסבירו להם שהגיע הזמן לחנך
אותם וללמד אותם דבר שאינם יודעים עדיין, אלא
הם באים בעצמם ומרעישים ("מאכן אגאנצן טומל"):
מדוע לא מתעסקים עם החינוך שלהם!?!...

אך כיון שזה עומדים עדיין קודם החינוך, לפני
שלימדו אותם כללות הדבר, או עכ"פ ללא כל
הפרטים — לא יכולה דרישתם להיות באופן ברור,
שיאמרו שרצונם שיחנכו אותם ב"אל"ף-בית" של
יהדות, ומח"אל"ף-בית" יוסיפו להתעלות עד שיגיעו
לתכלית השלימות, ולכן דרישתם היא בבחינת "ניבא
ולא ידע מה ניבא", "ביקש ולא ידע מה ביקש": הם
רק עומדים ודופקים על כל הדלתות, וזועקים שיש
להם חיים ריקים, ודורשים בכל לשון של בקשה
והפצרה שיעניקו להם תוכן בחיים.

הם לא אומרים בפירוש שכוונתם ליהדות — שהרי
לא קיבלו חינוך שיעמיד אותם על דרך הישר והטוב
לידע זאת; הם רק יודעים בנוגע לכל מה שהי' עד
עתה, שנשאר חלל ריק!

(מוצט"ק פ' בא, י"ד שבט, התשל"ו)

אותנו לא יגבילו

הרב משה שילת

בארץ ההנחיות השתנו כל יום והפחד של ההורים נראה היה שמשחק לנו את הפעילות הייחודית לקיץ.

אבל בחב"ד לנוער, כמו בחב"ד לנוער, היה ברור שחייבים לעשות משהו וישבנו על תוכנית מפורטת של פעילות קיץ ייחודית בקבוצות רבות עם כמויות קטנות, והיא הוצעה לכלל השלוחים. עדיין הרהרנו בדבר, מה יהיה ואיך זה יתרום. זה היה ביום חמישי באחד השבועות בקיץ זה, כשבשבת הסמוכה התפרסם בפרסום ראשון (ב'הנחה' השבועית היוצאת לאור על ידי ועד הנחות בלה"ק) מכתב מדהים של הרבי שכאלו נכתב לימים אלו ממש. בעקבות המכתב הזה, השלוחים הסתערו כולם על המלאכה והצליחו. וזה לשון קודשו:

במענה על מכתבם בו מסיימים אשר אין ביכולתם לקחת על עצמם עניין הדיי קעמפ (מחנה קיץ יומי). מובן ופשוט אשר על ידי זה לא יושעו אלה הנערים הזקוקים וצריכים לאור של תורה חדורה יראת שמים במשך ימי הקיץ. וכיוון שמוכרח הדבר להושיע אותם ולעזור להם, בוודאי שישנה האפשרות על זה, אלא שצריך למצוא הדרכים והאופנים שיסורו כל העיכובים ויבוא הדבר לפועל.

הרב עדין וחריף

הרב עדין אבן-ישראל ז"ל היה ידיד קרוב למפעלינו והשתתף ברבים מהאירועים של תורת חב"ד לבני הישיבות, וגם התעניין והיה מעורב בחב"ד בקמפוס ישראל בשנים האחרונות. אני רוצה לספר על המפגש הראשון המשמעותי שלי עם הרב כשהסעתי אותו, לפני 15 שנה, למסור הרצאה בנושא התפילה במסגרת יום עיון מרכזי שערכנו במרכז הארץ.

שמחתי על ההזדמנות להיות הנהג של הרב בהלך וחזור מירושלים ולשוחח עמו. בתוך דבריו הוא האריך לתאר מה אנשים מבקשים למצוא בתורת החסידות ודרכיה, והדגיש לי שעיקר הקירוב לחסידות הוא כשרואים איך אנשים שחיים על פיה נראים ומתנהגים. ה"גדול שימושה יותר מלימודה" בהתקרבות לחסידות הוא ממש כפשוטו, כך אמר.

גם השיעור המרתק שמסר וגם הנסיעה שלי אתו לירושלים הלך וחזור היו מיוחדים לי. אבל הדבר שהשאיר עלי רושם עז היה משהו אחר, קטן. בנסיעתנו הלוך לקחתי את הרב ממשדרו, וכבר כשיצאנו מירושלים כל עובדי המשרד סיימו את עבודתם ורק הוא היה בחדר עבודתו-לימודו הייחודי.

כשחזרנו לירושלים השעה הייתה 22:30, ושאלתי את הרב מהי הכתובת בביתו. אבל הוא ענה שאם אני יכול אחזיר אותו למשרד כי יש לו עבודה. באמת נדהמתי. לאחר מכן נודע לי שהרב היה יוצא מהמשרד מדי לילה, בקביעות, לאחר חצות הלילה ואז עוצר מונית ברחוב לנסוע איתה לביתו, כדי שלא להטריח אף אחד.

בעשרות התוועדויות של הרב בהן ישבתי, כשבחלקן הייתי עסוק גם בארגון, לא היה שום דבר צפוי. תמיד הרב הגיע עם חידושים בעבודת ה'. את דבריו הוא אמר תוך חריפות קוצקאית, לעיתים דוקרת ולא נעימה במיוחד, אבל אף פעם בלי להרים את הקול, ותמיד עם חיוך ועדינות יוצאת דופן. גם בפגישות שהיו לי עם הרב לא היה דבר אחד שיכולתי לנבא מראש מה תהיה דעתו. תמיד היה מקורי ומפתיע, יצא 'מחוץ לקופסה' ועם זאת הקשיב ורצה שדבריו יתקבלו ויובנו עד הסוף.

שנזכה תומי" ממש ל"הקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוכם.

ין כמעט יום שאני לא מעיין בקבוצות הווצאפ התוססות של השלוחים בחב"ד בקמפוס ובחב"ד לנוער ולומד מהן. הנה הודעה מרגשת שכתב ביום ראשון השבוע השליח הרב אורן בן עמר מהטכניון בחיפה:

א

"לילה טוב חברים. היום זה אחד הימים היקרים והמרגשים ביותר שהיו לי עד עכשיו בשליחות. סטודנט שלנו בטכניון וסטודנט של ר' ששי כרמל מאוניברסיטת אריאל זוכים היום להיכנס לקפסולה של ישיבת 'תומכי תמימים' מגדל העמק לחודש אלול. אני מרגיש שפשוט על ידי שקצת השקענו זכינו להציל חיים של יהודים, שזוכים להגיע ל'תומכי תמימים' ולגלות את נשמתם. שניהם היו לגמרי לא דתיים עד לפני שנתיים, והיום הם שומרי תורה ומצוות לגמרי. הפגישה הראשונה שלי עם הסטודנט הייתה לפני שנתיים בדיוק בדוכן שהקמנו בטכניון בתחילת הסמסטר. הנה תמונה שמיישהו צילם מהדוכן, זה הסטודנט שאני מדבר איתו:"

הצעירים והצעירות מצפים

כולנו יודעים שהרבי רואה את השליחות עם הצעירים כחוד החנית. ובכל זאת הכרחי לעורר את האש תמיד שתוקד על המזבח ולא תכבה. והנה בחודש האחרון פורסם לפתע פתק חד ובהיר מאוד על השליחות שלנו.

כזה הוא נוסח הפתק שכתב הרבי לרה"ח ר' דוד רסקין לפני נסיעתו לארה"ק בקיץ תשל"ג: **ידבר על דבר הפעולות בכל העולם ואיך לכבוש הצעירים בכל העולם וכו' מתחיל בארה"ק ת"ו ושהצעירים והצעירות מצפים לזה, שעת הכושר מאין כמוהו. מצוות פיקוח נפש שהזמן גרמא וכו'.**

אין ספק שתיבות קודש כאלו מהרבי המשלח מעוררות שוב, ובמרץ רב, את כולנו.

וכיון שמוכרח בוודאי ישנה האפשרות

אם העולם בכלל שייך לצעירים, הרי שימות הקיץ בפרט. הדחיפה של הרבי לפעול עם הצעירים בזמן חופשת הקיץ ולנצל את הזמן הזה במיוחד - מפעילה אותנו מדי שנה. אנחנו מקיימים מחנות קיץ בחו"ל וגם קייטנות וישיבות קיץ בארץ. השנה זה היה נראה בלתי אפשרי, חו"ל "מאן דכר שמייה", וגם

השלוחים בקמפוס מציגים:

1,000 חברות

מהפכת הלימוד בחברותא שכבשה את חב"ד בקמפוס • למעלה

מאלף סטודנטים יישבו לשיעור אישי ומעמיק מדי שבוע בענייני יהדות •

מבט מקרוב לשלוחים שעברו ממגננה להתקפה

איתם להרבה אנשים או להשקיע בקשר פנימי שמושפיע על אדם אחד ועשוי לגרום לשינוי בחייו. ביום יום של השגרה, אנו נוטים להעדיף את הפעולות המקיפות יותר ולו מפני שבאמצעותן מגיעים לקהל רחב יותר. אבל הקורונה שממילא עצרה את ההתאספויות ההמוניות הביאה אותנו להבנה, שכעת זה הזמן לקשר פנימי."

אצל חלק מהשלוחים היה חשש לגבי האפקטיביות של חברות פרטיות. עלה החשש שיהיו כאלו שירתעו מהקשר הקרוב יותר ויעדיפו קשר מרוחק ולא מחייב. אבל שלוחים שכבר יש להם חברות גם בזמן רגיל, עודדו את כולם וסיפרו מניסיונם האישי שהדבר נפלא וכי הוא עשוי מאוד להצליח ובפרט בימי הקורונה. הרב משה שילת, מנהל חב"ד בקמפוס, שיתף את הנוכחים בניסיונו האישי. הוא סיפר על מנהל חברה מסוימת שהיה לומד עמו בחברותא והקשר ביניהם הפך לקרוב ועד שאותו מנהל היה לחלק מהתומכים בפעילות.

השלוחים נענו והחליטו פה אחד לצאת במיזם החברותות. היעד שהציבו לעצמם היה: להגיע למספר של אלף חברותות עד ט"ו באב. עם חשש קל הם יצאו אל הדרך במטרה לכבוש את היעד ולהצליח.

רגלא בפומייהו דחסידיים ואנשי מעשה: מה שהתועדות חסידית יכולה לפעול אפילו מלאך מיכאל אינו יכול. אם הדברים אמורים בנוגע לענייני דעלמא, על אחת כמה וכמה כשמדובר על התועדות של שלוחי חב"ד בקמפוס, שהחלטות הטובות שמתקבלות בה עשויות להשפיע על חייהם של עשרות אלפי סטודנטים וסטודנטיות.

לפני מספר חודשים התכנסו יחד שלוחי חב"ד בקמפוס, במקום השליחות של חברם השליח, הרב יאיר רוזנטל, שזה עתה חנך את בניין בית חב"ד במכללת ספיר בשדרות. השלוחים ניצלו את המפגש המשותף להתועדות רעים. במהלך ההתועדות דובר רבות על ההתמודדות העכשווית של השלוחים: כיצד להמשיך ולפעול למרות מגבלות הקורונה.

השאלה הזו היתה בראש מעייניהם. ישיבת רעים משותפת וכוחה המיוחד של התועדות חסידית, הוציאו מהשלוחים רעיונות ואתגרים חדשים. הם יצאו ממגננה להתקפה.

במהלך ההתועדות הגיעו כולם להבנה שאת המצב הנוכחי יש לנצל לטובת יצירת קשר אישי, לימוד בחברותא אחד על אחד, במידה המתאפשרת לנוכח המגבלות, או באפליקציית ה'זום'. ההתועדות הזו תירשם כאירוע מכונן.

מ

ארוכה מני ארץ

התגובות מהשטח לא איחרו לבוא. השליח הרב לירז זעירא, הפועל במכללות במרכז ירושלים, מספר על התחושות שלו ביחס לאותה החלטה ועל התוצאות שראה מזה: "האמת היא שבסגנון הפעילות שלי אני הייתי רגיל לחברותות שמתקיימות בצורה מעמיקה וכבדה, לימוד במשך זמן ארוך עם הסטודנט שבו יורדים לנככי הנושא הנלמד. מטבע הדברים, לימוד כזה עשוי להיות קשה הן

אור פנימי

"ככלל", אומר לנו הרב תנחום ריבקיין, השליח באוניברסיטת חיפה, "הרעיון להשקיע בחברותות הוא רעיון שלוחים מתחבטים בו גם בזמן רגיל. יש התלבטות תמידית במה להשקיע יותר, האם בפעולות מקיפות וגדולות, בקיום אירועים גדולים שמגיעים

ללמוד והן למלמד. לא כל אחד מסוגל לזה. מה גם שכשרוצים להרבות בחברות, לימוד בצורה כזאת מגביל.

"המיזם הזה הכריח אותי לשנות את הסגנון שהייתי מורגל בו. התחלתי לתרגל חברות בצורה שונה. לכל סטודנט קבעתי זמן מוגדר להתחלת הלימוד ולסימו, כשאני משתדל להקפיד על אותו הזמן ולא לסטות ממנו. עם הזמן גיליתי שהלימוד שנעשה לממוקד יותר, מביא להיענות גדולה מצד הסטודנטים. כשהזמן מוגדר אף אחד לא מסרב. מי לא יכול להקדיש רק חצי שעה ביום?

"בעיקר היה מעניין לראות את התגובה שלהם בסיום הלימוד. הרבה פעמים לא היינו מספיקים לסכם את הנושא בפרק הזמן שעמד לרשותנו והסטודנט ביקש להמשיך. 'הציץ ונפגע'. במקום זה הייתי מציע לסטודנט לקבוע חברותא נוספת למחר. הרווח היה כפול.

"כך יצא שהרבה חברות הפכו ממהשו זמני לדבר קבוע ומספר החברות הלך וצמח. אחד הדברים המעניינים היה שטענות שנשמעות בשגרה מפי הסטודנטים, שזו תקופת מבחנים לחוצה והם לא יכולים ללמוד - הפכו ללא רלוונטיות. פתאום אתה שומע מסטודנט שהלימוד האישי הזה הוא הדבר שמרענן לו את היום. צורת הלימוד הזאת חוללה בהם שינוי. הרבה סטודנטים לקחו על עצמם, בעקבות החברות, קביעות של לימוד באופן עצמי, כמו לימוד רמב"ם יומי ולימוד מסכת גמרא וכדומה."

הרב זעירא המשיך ושיתף אותנו בתגובות של הסטודנטים. הוא מספר על סטודנט שכעת מסיים לימודי תואר שני ועד כה סירב להשתתף בפעילויות השגרתיות של חב"ד בקמפוס ולא היה מוכן לקחת חלק בסעודת שבת. "הקשר שלו עם בית חב"ד היה רק בפעולות התנדבותיות שעשינו, בסיוע לקשישים או בחלוקת מזון, בהן הוא נטל חלק פעיל".

בתחילת מגפת הקורונה הוא מאד נכנס לבידוד ואז לראשונה יצר קשר עם הרב לירז וביקש לבוא ולבדוק לו את התפילין ולהתקין מזוזה בחדר שלו. כשיצא מהבידוד הם סיכמו ביניהם ללמוד בחברותא, כשהתנאי שבאמצעותו אותו סטודנט התרצה היה שהוא ילמד את הרב לירז מספרי הרמח"ל והרב לירז ילמד אותו את ספר התניא.

קשר אישי

הלימוד אחד על אחד אפשר לשלוחים ללמוד עם הסטודנטים שיחות שלמות של הרבי; לא עוד חומר מונגש ומעובד אלא לימוד אותנטי ומעמיק. דבר שהפך את הלימוד לחוויה מיוחדת, הן לסטודנט שלראשונה צולל וטועם לימוד כזה והן לשליח שלומד בשפה הטבעית והמוכרת שלו.

מרבית הסטודנטים - גם אלו שהינם משתתפים קבועים בשיעורים השבועיים - ציינו שבלמוד אחד על אחד הם הרבה יותר נהנים ומתחברים ללימוד, באופן הכי אישי.

השליח הרב הירשי אלפרוביץ מהקריה האקדמית אונו מספר כי מיד כשעלתה היוזמה הבין שנקרתה לפניו הזדמנות חד פעמית שבמסגרתה הוא יוכל לנצל את הזמן לקשר אישי פנימי, ללמוד עם הסטודנטים דברים שהם עצמם רוצים ללמוד ולהחכים. הוא שלח בקבוצות פנימיות סרטון שבו הציע לכל מי שיש זמן להגיע אליו הביתה על מנת ללמוד יחד.

הקריאה הזו הובילה לסדר יום עמוס שהתמלא בחברותות מבוקר

הגענו על מנת לדרבן. היה מעניין לראות איך המספרים עלו בקצב מסחרר. הגענו במהרה לאלף חברות. מה שאומר שלמדנו עם למעלה מאלף סטודנטים; כל חברות לעיתים היתה מורכבת גם משלושה סטודנטים.

"מה שהפתיע אותי לגלות היה שלמרות החששות, לחברות אישית אין התנגדות. לשיעור יכולה להיות יותר התנגדות משום שאפשר להתחמק מכך בטענה שזה ממתג אותך, אבל ללימוד אישי עם אדם בנושא שליבו חפץ אין מתנגדים ואדרבה כולם קפצו על זה כמוצאי שלל רב. המחוסם הוא רק אצלנו.

"אחד הסטודנטים שלמד בקמפוס שלנו בעבר מגיע מבית שמקרין אנטגוניזם מובהק לכל מה שקשור לדת ולמסורת ישראל. הוא עבר מכאן לתל אביב, אבל הקורונה והלימוד ב'זום' יצרו הזדמנות לשמירה מחודשת על הקשר. למדנו יחד שיחה של הרבי על פרישות ונדריים, חששתי שהנושא הנלמד לא יעניין אותו אבל למפרע התגלה שזו היתה בחירה מוצלחת. מסתבר שבחיי האישיים הוא עוסק רבות בנושא ההתבודדות. זה נושא שהוא חי אותו ועניינה אותו מאוד הגישה של הרבי לדבר, מתי נכון להתבודד ומתי לא."

הרב תנחום מתרגש כשהוא מתאר את המהפך שהתחולל בחיי הסטודנטים בעקבות הלימוד האישי. אחד הסטודנטים חלה בקורונה ולמרות הקושי הכרוך בכך התעקש שוב ושוב לקיים את החברות. הוא מציין גם את הלימוד עם הסטודנטיות על ידי נשות השלוחים שבזכותו הצליחו להגיע אל היעד ואף מעבר לו.

נקודה מעניינת בהסתכלות על המיזם הזה, מציין בפנינו הרב אורן בן עמר, השליח בטכניון בחיפה. לדבריו דווקא בתקופת הקורונה היתה ציפייה בקרב הסטודנטים למשהו חדש. המגפה השביתה את השגרה ואת הסחות הדעת שהורגלנו בהן והדבר יצר ביקוש וצמא לתוכן.

השגרה שנשברה ערערה יסודות רבים וכעת כולם מחפשים משמעות עליונה ועמוקה יותר ממה שהיה לחיים הרגילים להציע. ממילא נוצרה הזדמנות להתחיל קשר של לימוד בזום או פרונטלי, לימוד בצורה קלילה אך משמעותית.

הרב אורן משוכנע כי הדגש המרכזי שצריך להיות בלימוד אישי הוא התמדה. כשמתמידים ולא מאחרים או מדלגים על שום יום זה משפיע עמוקות על נפש הלומד. זה משנה לו את ההסתכלות על התורה ועל הצורך בה. הוא קולט ומפנים שהתורה היא לא עוד משהו, לא איזה שדרוג חלילה של החיים, אלא חיינו ואורך ימינו.

"כשסטודנט רואה מחויבות טוטלית ובלתי מתפשרת של שליח לחברות של לימוד תורה, הוא מסיק ומפנים שהתורה היא החיים עצמם. ככל שזה יותר רציני אצל השליח זה יותר רציני אצל הסטודנט". הוא מספר על הפעם שבה הביא מחליף שילמד במקומו בעקבות מאורע משפחתי. אחד הסטודנטים אמר לו אחר כך, שהופעת המחליף הבהירה לו כי ככל הנראה קרה לו דבר משמעותי שבגללו הוא לא בא. הוא ידע היטב שאם לא הייתה סיבה רבת משמעות הוא לא היה מפספס את החברות.

השלוחים מבקשים לנצל את הבמה של מגזין 'חב"ד לצעירים' לקרוא לקהל הרחב של אנ"ש חסידי חב"ד די בכל אתר ואתר לנצל גם הם את האפשרות של קיום לימוד בחברותא להפצת המעיינות: אם עד היום היה נראה מופרך לפנות לאדם ולהזמין ללימוד באופן מרוחק ב'זום' או דרך הטלפון, כעת זה נהיה לדבר שבשגרה. כך כולם לומדים היום ודרך זה אפשר להגיע לקהלים רחבים יותר ולהרבות תורה וחסידות בעולם. ■

עד ערב. יום שלם של לימוד ארוך, מעמיק ומשובח, כשכל אחד בוחר לעצמו את הנושא הנלמד. היה מי שביקש ללמוד תניא, סטודנט שעמד להינשא ביקש שיכינו אותו לקראת החתונה. הרבה סטודנטיות גם הגיעו לשיעור אישי עם רעייתו של הרב הירשי. כל חברותא כזו הפכה לארוחה חגיגית ולמפגש מעמיק שיצר קשר עמוק יותר.

התוצאות של אותו קשר ניכרו מיד בשטח. סטודנט אחד ביקש מהרב הירשי לכתוב לרבי בעקבות שיחת נפש על נושא אישי שיקר לליבו. סטודנט שני סיפר על כך שהיה רוצה להקפיד ולהתחזק בשמירת השבת וביקש חיזוק בנושא. והיו כאלו שביקשו עצה בענייני משפחה וזוגיות.

שליח נוסף מספר על סטודנט שהצהיר על כך שהוא אינו מאמין, אבל אחרי שקבעו ללמוד יחד בספר התניא, הלימוד השפיע עליו. מיד בתחילת הלימוד אותו סטודנט הודה שיש בספר הזה חכמה, וכיום לאחר פרק זמן של לימוד, הלימוד נותן בו אותותיו מבלי משים, הוא כבר מדבר אחרת. הלימוד האיר לו את הנשמה, פקח לו את העיניים להסתכלות האמיתית על החיים. אותו סטודנט הניח תפילין לראשונה מאז הבר מצווה בעקבות הלימוד.

הקביעות יוצרת הזדהות

השתלשלות המיזם היתה מהירה והתפשטה כאש בשדה קוצים. "במטרה לכבוש את היעד של אלף חברות", מספר הרב תנחום ריבקין, "נהגנו בינינו השלוחים ליידע בכל יום בקבוצה משותפת על כל חברותא נוספת ולעדכן את מספר החברות הנוכחי שאליו

האדרת והאמונה

מקפיץ
את
הצעירים

הסינגל החדש מאלבום 'צמאה 6': 'האדרת והאמונה' בלחן החב"די הנודע ובעיבוד קצבי ועכשווי, בביצוע 'הפרויקט של רביבו' – הפך ללהיט היסטורי • בקרוב: 'אדון הסליחות' בביצוע עידן עמדי

שבו הכול צפוי, מנווט ומכוון. אל בורא העולם ומנהיגו". עוד נאמר שם: "בשבתות ובחגים, בראש השנה וביום הכיפורים, אנו אומרים, או נכון יותר: שרים, את הפיוט הקדום 'האדרת והאמונה לחי עולמים'. על הפיוט הזה כתבו הקדמונים כי הוא שיר שבח שהמלאכים שרים לבורא, בשעה שבני ישראל כאן בעולם הזה אומרים את תפילת 'ברוך שאמר'. הפיוט הזה מבטא את ההכרה שכל המעלות והשבחים ראויים לבורא יתברך. האדרת והאמונה היא שלו, וגם הבינה והברכה, ועד השיר והשבח והתהילה והתפארת. הוא השלמות המוחלטת, כליל המעלות".

על הניגון נכתב: "בחסידות חב"ד נהוג לשיר את הפיוט ברוב עם בבית הכנסת, ויש לו כמה נעימות. את הנעימה הנפוצה לשירת הפיוט מבצע הרכב 'הפרויקט של רביבו' בסגנון קצבי וסוחף, עם ניחוח מזרחי".

ובעוד השיר 'האדרת והאמונה' מתנגן, כבר עובדים בפרויקט 'צמאה' על השלמת השיר השני, שעומד להופיע לקראת ימי הסליחות - 'אדון הסליחות' החב"די, בביצוע עידן עמדי. יש בהחלט למה לצפות!

לקראת חודש אלול שוחרר לציבור הסינגל החדש מתקליט 'צמאה 6' - 'האדרת והאמונה', בביצוע שלישיית 'הפרויקט של רביבו'. השיר נהפך ללהיט היסטורי בקרב הצעירים, ובתוך זמן קצר הגיע למאתיים אלף צפיות, נכון לכתבת שורות אלה, וממשיך לעלות בכל שעה.

המילים הקדושות מ'האדרת והאמונה לחי עולמים' ועד ל'תהילה והתפארת' נשגרו בפי רבבות אלפי צעירים. השיר החדש מלווה בקליפ תוסס וקצבי, בסגנון עכשווי, שתפס מיד את ליבם של הצעירים. שלוחים ב'חב"ד' בקמפוס 'וב'חב"ד' לנוער' סיפרו כי כשהשמיעו לסטודנטים ולבני הנוער את השיר, רבים מהם פשוט קמו ויצאו בריקוד, לצלילי הקצב הסוחף.

מילות ההסבר המצורפות לשיר מתכתבות עם המצב הנוכחי: 'הקרקע שעליה אנו דורכים נסדקה פתאום. העולם שנראה היה יציב ואיתן נעשה שברירי. אי הוודאות גדלה והולכת. לאן הולכים? מה יקרה מחר? בימים כאלה היהודי המאמין נושא עיניו למרום. למקום שבו נמצאות התשובות. שממנו רואים את התוואי והנתיב.

השלוחים החדשים מסכמים שנה ראשונה

הם יצאו לשליחות לפני שנה • מבע פניהם
הבוטח ועיניהם הגדולות בהצטרפם ללגיטו
שאיפותיהם הגדולות בהצטרפם ללגיטו
של מלך • שנה לאחר צאתם למחוזות
השליחות שלהם, במסגרת 'חב"ד לנוער'
'חב"ד בקמפוס' – הם מסכמים ל'חב"ד
לצעירים' את 12 החודשים הראשונים
של שליחותם • פרויקט מיוחד

חב"ד לצעירים

המערה מבבל מדינת הגבולה

8 שלוחים
חדשים
הצטרפו
למשפחת
השלוחים
של חב"ד
לצעירים
בישראל
מיוחד: רב -
שיח משותף
לחדשים
ולוותיקים

מיהו באמת הזוג הזה שעומד להגיע אל הקמפוס ומעורר כל כך הרבה התנגדות. כך היא התודעה אלינו ואל הפעילות שלנו.

בזכות הפרסום של אותה סטודנטית קיבצנו את הגרעין הראשון של הסטודנטים והסטודנטיות שהשתתפו בפעילות שלנו. אותה סטודנטית השתתפה לאחרונה במיזם החסד הארצי שנערך מטעם ארגון חב"ד בקמפוס בשיתוף עם אגודת הסטודנטים, והיא העפילה אל המקום השני ביחד עם השותף שלה למיזם.

בשבועות האחרונים הפעילות שלנו רק גוברת והולכת. כפועל יוצא מהתוועדות ג' תמוז, התחלנו לקיים שיעור שבועי שנקרא 'רביעי לבב'. בסמסטר הקיץ העברנו גם קורס 'מפת התניא' שהתקיים בזום בהשתתפות סטודנטים שהיו בעצם כוגרי הקורס שהתקיים בסמסטר החורף.

הרב אפרים פיקארסקי השליח באוניברסיטת בר אילן

שרשרת הדבקה

הפעילות הראשונה שערכנו בקמפוס, מיד עם בואנו, הייתה פתיחת קורס 'מבט אל החיים'. פרסמנו ברשתות החברתיות על פתיחת הקורס, עם קישור להרשמה ולקביעת ראיונות אישיים. להפתעתנו הוצפנו בהרבה פניות מסטודנטים. במהלך הראיונות התעניינו אצל כמה מהסטודנטים על האופן שבו הם שמעו על הקורס, על מנת לרשום את זה לעצמנו כדי להשתמש בכך לפעמים הבאות. הסתבר שחלק לא מבוטל מהסטודנטים שמעו על הקורס במישרין ובעקיפין מסטודנטית אחת שאותה כלל לא הכרנו.

כשאותה סטודנטית הגיעה לראיון, שאלנו אותה איך היא שמעה עלינו ועל הקורס. התברר שעוד לפני שיצאנו בפועל לשליחות, היא ראתה ברשתות החברתיות כל מיני פרסומים נגדנו. הפרסומים הנגדיים עוררו אצלה סקרנות וגרמו לה לחפש ולבדוק

הפרסומים הנגדיים נורו אצלה סקרנות ורצו לה להפיל
ולדקק מיהו דאמת הַצֵּב הַזֶּה שֶׁמֵצֵא לָנוּ אֶת הַקָּמְפּוּס
וּמֵחֵרֵי כֵּךְ הִרְדָּה הַתַּגְרִיבִּים כִּי הֵיא הַתּוֹדְעָה אֵלֵינוּ וְאֵל
הַפְּעִילוֹת שֶׁלָנוּ

הרב אברהם גכטמן

השליח לנוער בצפת

בצימאון לבב

הדברים היפים והמיוחדים שבשליחות מסתתרים דווקא בפעילות השוטפת והיום יומית. בעבודה עם הנערים, למדתי שלא תמיד התדמית החיצונית מעידה על הפנים. עם הזמן אתה מגלה איך כל נער צמא - הוא צמא לשמוע על יהדות ומסורת, הוא צמא להערכה ולאוזן קשבת. אתה מבין את זה כאשר נער ניגש אליך אחרי פעם אחת של היכרות וכבר שופך את הלב בפניך.

מיד אחרי שיצאתי לשליחות יצא לי למסור שיעור לקבוצת נערים מכיתה י'. אחרי השיעור ניגש אלי אחד הנערים ושאל אם אפשר לדבר על משהו קצת אישי, התיישבנו לנו בצד והוא התחיל לספר ולשפוך את לבו.

הוא סיפר לי על ההתמודדות שלו עם שמירת השבת. הוא גדל בבית בו השבת לא נשמרת והוא היחיד שמנסה להקפיד ולשמור. בכאב גדול הוא אמר לי: 'אתה לא מבין כמה זה קשה להיות היחיד מכל המשפחה, שלא נוגע בטלפון סלולרי ולא צופה בטלוויזיה'. הוא ביקש ממני

הקורונה לא הירידה
אך הפעילות רק הלכה
והתחזקה: הפעילות
שלנו עם הנערים גדלה
הקורונה הניעה את היינו
שלנו עם אליהם

עצה איך להצליח לשמור שבת ולהתגבר על המכשולים. אני הכונתי אותו איך לבקש מהמשפחה בצורה טובה לכבד אותו על מנת להקל עליו. בסופו של יום, שמירת השבת שלו השפיעה על כל המשפחה.

הקורונה לא הרפתה, אך הפעילות רק הלכה והתחזקה. לא זו אף זו: אפשר לומר שהפעילות שלנו עם הנערים בזמן הקורונה, הגיעה לשיאים שבזמן רגיל לא היינו מגיעים אליהם. בזמן רגיל, הנערים שקועים בעולם משל עצמם, במקום המוכר והנוח שלהם עם החברים והסמארטפון. לעומת זה, בזמן הקורונה יצאנו לחלק מנות יחד עבור אנשים שנזקקו לכך, וזה הביא אותם לחשוב ולהסתכל על דברים בצורה בוגרת יותר. כמה מהם החליטו אף להמשיך ולדאוג לאותם אנשים גם בהמשך חייהם.

כשעובדים עם נערים בשליחות של הרב, צריך תמיד לזכור את הכוח הגדול שיש לנו בידיים. אנחנו לא מוכרים להם עוד מוצר, אלא מעניקים דבר אמיתי וחי שילווה אותם לאורך הימים והשנים.

רבים
גליון מס' 2 = אלול התשע"ט

בשאל
לצורך

תורת חב"ד
לבני הישיבות
מעיינות

הרב אליהו לוי
שליח לנוער - חדרה

הרב מנחם מעיר מלכ
שליח לנוער - חולון

הרב שלמה חיים עמוס
שליח לנוער - מגדל העמק

הרב יונתן עמוס
שליח לנוער - קרית אתר

הרב מענדי מלכא

השליח לנוער בחולון

פועלים בכל הכוח

הפעילות עם הנוער תמיד הייתה נראית לי כמשהו מיוחד. יצא לי לפעול בקרב הנוער כבר בתור בחור, ואפילו נטלתי חלק במסעות הנוער שנערכו בקיץ. התחברתי לזה מאוד, ואחרי החתונה יצאנו כצפוי להקים בעצמנו בית חב"ד לנוער.

יצאנו לשליחות בחודש כסלו, ושלושה חודשים לאחר מכן התחילה מגפת הקורונה להתפשט בארץ. אבל כבר בשלושת החודשים הללו הספקנו לפעול הרבה. במהלך הזמן הקצר הפכנו לבני בית בשלושה תיכונים מאוד מרכזיים בעיר, ופתחנו מערך שיעורים שמתקיימים שלוש פעמים בשבוע.

באחד התיכונים המנהלת אף הגדילה לעשות, כשהיא ראתה שהנערים מאוד מתחברים אלי ואל הפעילות, וכיצד זה משפיע עליהם בצורה טובה, והיא ביקשה ממני לבוא ולהעמיד דוכן תפילין בזמן ההפסקה, בשטח שלא יפריע לשאר הנערים, על מנת לטפח ולשמר את הקשר הטוב שלנו.

מסגרת הפעילות של חב"ד לנוער מאוד הפתיעה אותנו, הגענו בזכותה למקומות רחוקים בזמן קצר יחסית. כיום כבר יש לנו מספר גדול של נערים שהם אצלנו בני בית לכל דבר ועניין.

כשהתחילה מגפת הקורונה, העולם נעצר והשתתק אבל דווקא אצלנו בחב"ד לנוער התעורר 'דרייב' מאוד מיוחד. וזה הפתיע אפילו אותנו. כמוכן, זה נוצר בזכות התמיכה של הנהלת ארגון חב"ד לנוער, אבל זה היה גם מצד השטח. פתאום לנערים התפנה זמן רב והם החליטו למלאות אותו בתוכן, הם השתתפו בשיעורים שנערכו בזום ונרתמו לכל פעולות החסד וחלוקות המזון שקיימנו.

באחת הפעמים הגיעה קבוצה של נערים, שאת רובם לא הכרתי, להשתתף בערב מהנה שבו נפנפנו במנגל ודיברנו בענייני יהדות. במהלך הערב ראיתי שמדובר בנערים שאין להם שום היכרות עם המסורת. ניצלתי את ההזדמנות על מנת להטמיע בהם את יסודות היהדות. למדנו יחד את הפסוק "שמע ישראל", על המשמעות שלו ועל מה שהוא מסמל עבורנו.

אנחנו זוכים בימים אלה להשלים ולבנות את מועדון הנוער המרכזי בחולון. מבנה ייחודי שיתפרש על שטח שלמעלה מ-150 מ"ר, מאובזר במיטב הכלים הטכנולוגיים, עם משחקים וספרים רבים. השמועה על המבנה מעוררת שיח בין בני הנוער בעיר, וכולם מחכים בכיליון עיניים שהמקום יפתח לפעילות.

מסגרת הפעילות של חב"ד לנוער מאוזנת הפעילה אותנו, הנינו דגש טוב
למקומות רחוקים דגש קצר יחסית. כיום כבר יש לנו מספר גדול של
נערים שהם אצלנו בני בית לכל דבר ועניין

הרב מענדי בקשי השליח לנוער באילת

ואמונתו לעד קיימת

הרבי אומר שבעבודה עם הנוער קיים רווח כפול, כי בגילאים הללו כשהנער עוד צעיר ומעצב את אישיותו, הוא כמו שתיל רך. הוא מאוד קשוב למדריכיו, וההשפעה של הדברים שסיפוג בזמן הזה היא גדולה ועמוקה, עד שאת הפירות של אותה השפעה יהיה ניתן לקצור גם בעתיד הרחוק של חייו.

ישנן לפעמים תופעות אצל הנערים, שבעקבות שיעור כלשהו או אירוע מכונן, הם מחליטים לעשות משהו טוב, אבל זה מחזיק רק לזמן קצר. אבל יש פעמים בהן קורים דברים שנחקקים אצלם לעד, והם לא זזים מההחלטה שקיבלו ומקפידים עליה בכל התוקף.

זמן קצר אחר שיצאתי לשליחות, אזרתי אומץ והחלטתי לארגן שבת מיוחדת וכלל

לא פשוטה מכל הבחינות - שבת יחד עם הנערים בוילה שכורה. לקחנו וילה מפוארת ורחבת ידיים, והזמנו לשם קבוצה גדולה של נערים לבוא ולחוות לראשונה שבת שלמה כהלכתה, בצורה חווייתית ומהנה. במהלך השבת התוועדנו יחד עמוק אל תוך הלילה, מאותה התוועדות התקבלה החלטה משותפת של שלושה נערים להניח תפילין בכל יום. עד היום הנערים האלו מניחים תפילין מדי יום, ולא מפספסים.

לאחרונה היו אצלנו שלושה נערים רציניים שתכף עולים לכיתה י"ב, שהשקיעו והקדישו את זמנם הפנוי לטובת לימוד מסכת תמיד. בפעם הראשונה בחייהם הם סיימו מסכת! אחד מהם אפילו זכה לסיים את המסכת בתשעת הימים, וערך סיום גדול בהתאם להוראת הרבי.

לקחנו וילה מפוארת ורחבת ידיים, והזמנו לשם קבוצה גדולה של נערים לבוא ולחוות לראשונה שבת שלמה כהלכתה, בצורה חווייתית ומהנה. דמחקר הלכתה התוועדנו יחד עמוק אל תוך הלילה

תורת חב"ד
לבני השיבות
מעיינותיך

חב"ד לצעירים

גליון מס' 2 = אלול ה'תשע"ט

חב"ד
אנחנו
היינו
איתך

הרב נתנאל ציוני השליח לנוער ביקנעם

כשראש העיר כתב פ"נ

זמן קצר לפני חג החנוכה הראשון לבואנו, הייתה לי פגישה חשובה אצל ראש העיר. מטרת הפגישה הייתה להשיג מבנה של קבע עבור הפעילות שלנו עם הנוער. לפני הפגישה ישבתי וכתבתי לרבי, ביקשתי ברכה שנקבל אישור למקום לפעילות משלנו.

במהלך הפגישה, ראש העיר שאל אותי למה אנחנו צריכים מקום מיוחד משלנו; הרי יש בעיר הרבה מבנים שמועדים לפעילויות עם נוער, ואפשר יהיה לסכם על ימים מסוימים בהם נוכל להשתמש באותם מבנים עבור הפעילות שלנו.

אזרתי אומץ ואמרתי לראש העיר שהוא כנראה לא הבין את מהות הפעילות שלנו; אנחנו לא עושים פעילות פעם אחת בשבוע, אלא פועלים עם הנוער בכל ימות השבוע, שעות רבות בכל יום, ומתעדים לפעול כמה שיותר.

ראש העיר מאוד התלהב מהדברים. הוספתי וסיפרתי לו על כך שכתבתי לרבי לפני הפגישה וביקשתי ברכה שראש העיר ייתן לנו את האישור המיוחל. לראש העיר קשר מיוחד מאוד עם הרבי, הוא קיבל בזמנו ברכה מהרבי לכהן כראש עיר, ומאז הוא מכהן כראש עיר עד היום. מיד לאחר דבריי ביררנו יחד היכן יש מבנה פנוי שיוכל לשמש עבורנו לפעילות, וכשמצאנו הוא אמר שהמקום הזה יהיה מעתה שלנו!

בסיום הפגישה אמרתי לראש העיר שבחנוכה אני נוסע לרבי והצעתی לו לכתוב פ"נ אותו אקריא על הציון. ראש העיר ניאות בשמחה והתיישב לכתוב פ"נ.

כשהולכים בשליחות ובכוח של הרבי, דברים נפעלים וקורים מאליהם.

המערה מבדלה מדידה והגבלה

8 שלוחים
חדשים
הצטרפו
למשפחת
השלוחים
של חב"ד
לצעירים
בישראל
מיוחד: רב-
שיח משותף
לחדשים
ולוותיקים

אצתי אמו ואמרתי לראש העיר שהוא כנראה לא הדין את מהות הפעילות שלנו; אנחנו לא עושים פעילות פעם אחת בשבוע, אלא פועלים עם הנוער בכל ימות השבוע

הראשון התפילין, דעקדונו נמשך חדרו
וק האלה. היום יל לנו כדר חמילה נערים
למניחים תפילין מדי יום ג' ומו. לניס
מהם התלו לחדול כיפה כל היום, גם
ד' מן הנימוקים דדית הספר

הרב אליהו לוי השליח לנוער בחדרה

סאונה יהודית

בשעות הבוקר והחל את פעילותו בהנחת תפילין מדי בוקר, וכלל שיעור יהדות עם ארוחה חמה וטובה. ה'כולל' החזיק מעמד במשך שלושה שבועות רצופים, כשהנערים הגיעו אליו מדי יום.

כל יום שחולף בשליחות מביא למפגש עם עוד נערים, בכל מפגש כזה אפשר לראות כמה שהנוער משווע למעט אידישקייט. לפעמים המפגש יכול להתיע - לבוא כך לנער אקראי, פתאום וללא הודעה מוקדמת, ובאמצע הרחוב להציע לו לבוא ולהצטרף לחב"ד לנוער. בייחוד כשאנו באים בחזות דתית שמעוררת לעיתים תגובות שליליות ולא נעימות. אבל בסוף, כשמפתחים שיחה והנער מגלה קצת רצון והתעניינות, מכאן הדרך סלולה.

הרבי הריי"צ המשיל זאת פעם לסאונה רותחת שיושב בה אדם, כשמדי פעם מכים בגבו להנאתו. ככל שהסאונה מתחממת יותר, ההכאה מתקבלת בצורה טובה ומהנה יותר. צריך לחמם בצורה הנכונה ואז אפשר לתבוע ולשנות בצורה טובה.

ההתחלה בשליחות הייתה מאתגרת. באחד מבתי הספר שניסינו להיכנס ולפעול בו ואף נפגשנו כמה פעמים לשם כך עם המנהל, ניתנה לנו הרגשה שאנחנו לא מאוד רצויים. מנהל בית הספר לא שש להכניס אותנו לתוככי בית הספר. אלא שאז באה הקורונה וריככה את כל כיסי ההתנגדות.

באנו בהצעה למנהל בית הספר עם פרויקט של חלוקת מנות לקשישים שהנערים ייטלו בו חלק. עתה לא רק שהמנהל לא סירב, אלא כל צוות בית הספר התגייס למען הפרויקט, והמורות אף קישטו את החבילות שהכנו עבור הקשישים.

אצלנו בחדרה יש בית ספר אחד שהיה בין בתי הספר הראשונים בארץ שנאלצו לסגור את שעריהם ולהכניס חלק מהתלמידים לבידוד. החלטנו לנצל את המצב שנוצר וליצור מסגרת אלטרנטיבית עבור אותם נערים שנתרו בלי בית ספר. הקמנו מעין 'כולל' שפעל

הרב שלומי עמוס השליח לנוער במגדל העמק

נמשכים מאליהם

עוד לפני חתונתנו, החלום שלי ושל רעייתי היה לצאת לשליחות. ההשגחה העליונה הביאה אותנו לשליחות במגדל העמק, וכיום - לאחר שנה של פעילות - אנו רואים סיפוק גדול בכל הפעולות שלנו, בפרט כשההשפעה שלה ניכרת ורואים התקדמות רוחנית משמעותית אצל הנערים והנערות.

כשהתחלנו להפעיל את מערך השיעורים בעיר עבור הנוער, היו כמה מהנערים שכלל לא הניחו תפילין בחייהם. בשיעורים הראשונים שמתי דגש חזק מאוד על מצוות הנחת תפילין, למדנו יחד את הלכות תפילין והסברתי להם על טעמי מצוות תפילין על פי פנימיות העניינים. אחרי כמה שיעורים בהם למדנו על מצוות תפילין, אותם נערים פשוט התחילו להניח תפילין לבדם ומרצונם. הראשון התחיל, בעקבותיו נמשך חברו וכן הלאה. היום יש לנו כבר חמישה נערים שמניחים תפילין מדי יום ביומו. שניים מהם החלו לחבוש כיפה כל היום, גם בזמן הלימודים בבית הספר.

הקורונה אמנם קצת שיבשה את הפעילות הרגילה והסדירה, אבל אנחנו המשכנו את הפעילות דרך מפגשים וירטואליים, שיעורים בזום ובכל דרך שהתאפשרה. אבל בסופו של דבר אין תחליף למפגש האישי. אנחנו מחכים בקוצר רוח שהתקופה הזו תעבור ומתכננים פעילויות גדולות לקראת החגים שמשמשים ובאים.

הקמנו מנין 'כולל' שפעל בחדרה והחל את
פעילותו הנחת תפילין מדי בוקר, וכלל שיעור
עם ארוחה חמה וטובה. ה'כולל' החזיק מעמד
שלושה שבועות רצופים, כשהנערים הגיעו אליו מדי יום

להתחילה הקורונה התבטא חשש לבית הכולל. מלכת אדלד ד"ה
דסיוולק הנחת ארבע חב"ד לנוער ויחד עם הנכונות של הנערים (מלבד)
צרכי פתוחה יצירתיות אמרות גדולות פתחו דירת לא

הרב יהונתן עמוס השליח לנוער בקרית אתא

לצום בלב ים

הנער שבו, שהיא הנקודה הכי "חיה" ודרכה ניתן לשנות אותו". בפעילות עם הנוער הנקודה הזו מורגשת ביתר שאת.

כשהתחילה הקורונה להתפשט חששתי שכעת הכל יעמוד מלכת. אבל ב"ה בסיוע של הנהלת ארגון חב"ד לנוער ויחד עם הנכונות של הנערים למצוא דרכי פעולה יצירתיות, למרות המגבלות, פעלנו ביתר שאת.

אחד הנערים שמשתתפים בפעילות אצלנו, בא מבית שאינו שומר תורה ומצוות. הוא נער מוכשר שלומד בבית ספר למחוננים. ההיכרות שלו איתנו התחילה אחרי שהשתתף באקראי בשיעור אחד, ומאז

הניצוץ נדלק והוא התחיל לשמור על קשר הדוק, כשהוא מרבה לשאול ולהתעניין בכל דבר.

לאחרונה הוא יצא לקורס לקראת הגיוס העתידי שלו לצבא, קורס שנערך בלב ים. במהלך הקורס הוא התקשר אלי באחד מימי התעניות, וסיפר לי כיצד למרות החום הגדול והקושי הוא החליט לצום. הוא רק שאל האם הוא יוכל לשתות קצת מים בגלל החום, בלי לאכול. היה חשוב לו לדעת שזה עדיין נקרא שהוא מכבד ושומר על הצום.

זה דבר נפלא, לראות את הרצינות התהומית שבה בני הנוער מתייחסים לענייני היהדות.

אם לפני היציאה לשליחות תכננתי הרים וגבעות, חשבתי שאצליח בכוחי לערוך תוכניות שונות וגדולות על מנת להפוך את כל העיר, כיום אני יכול לומר ששום דבר לא היה מצליח לולי הנערים. את גודל התרומה שלהם אל השליחות לא ניתן לכמת במילים. הרבה פעמים אני רואה איך שהם למעשה המפעילים של כל הפעילות, והם אלו שמארגנים אותי ליצור ולעשות עבורם יותר ויותר.

הרבי כותב כך: "בשביל לפעול על מישהו גם בגיל 60, צריך למצוא אצלו את נקודת

תשובה מאהבה

אלפי עמלי תורה נרשמו בימים האחרונים למבצע מיוחד שעליו הוכרז בארגון 'לב לדעת' - תפארת שמשון. מבצע לימוד בעיון של 'איגרת התשובה' לאדמו"ר הזקן, מתוך הביאור המיוחד שיצא לאור בהוצאת 'מעיינות' - הנהירה העצומה של טובי תלמידי הישיבות ואברכי הכוללים מכל חוגי הקשת התורנית ממחישה את הצימאון העז ללימוד חסידות, **תשוקה אדירה שהלכה והתעצמה בחסות חודשי החלל הגדול שנוצר לנוכח תקופת הקורונה**

וחמשה הפרקים של 'לקוטי אמרים', ניצלו את הזמן שנוצר ובכל מהלכו טרם נבחנו והעמיקו את הלימוד. עדות לכך התקבלה מדי יום ביומו בקו המיוחד העומד לרשות הלומדים שבו הם מרצים את שאלותיהם בפני משיבים העונים לקושיותיהם ומבארים להם את הנלמד."

השדרוג שחל באיכות הלימוד הרחיב את הלב אך בד בבד שוב צצו חששות שאימו על קיומו של המבחן במתכונתו הפומבית המוכרת גם בחודש מנחם אב. ב'לב לדעת' התקבלה החלטה לקיים את המבחן ויהי מה על מנת לקדם את הלומדים שביקשו להגיע לכך, וכד בבד להתמודד כהלכה עם נתוני המצב מבלי לסכן איש כמובן.

מספר הרב שמואל ולס מנהל המטה בארגון 'לב לדעת': "פנינו לחברה שמתמחה בקיום שאלונים ומבחנים טלפוניים והקמנו מבחן טלפוני. כל נבחן מתקשר למספר שפורסם, ועל פי מספר הזהות שלו הוא נכנס למערכת ועורך את המבחן.

אילו הייתה שנת תש"פ שגרתית ובתנאי הרוטינה הקבועה של מבצעי הלימוד במסגרת 'לב לדעת' היה חודש מנחם-אב מסתיים במעמד המבחן השני של 'לב לדעת', כמדי שנה בשנה, שבה נערכים שני מבחנים בהשתתפות אלף משתתפים הנבחרים על כל ספר התניא. אך מאורעות הקורונה שפרצו בישראל ימים ספורים לאחר חג הפורים הביאו לדחייתו של המבחן הראשון של הפרקים 'א' עד כ"ה בספר התניא.

המבחן שאמור היה להיערך, בירושלים ובבני ברק במקביל, בבין הזמנים של חודש ניסן נדחה לתאריך לא נודע. אחרי ל"ג בעומר, כשההגבלות החמורות החלו להתפוגג, החלו ב'לב לדעת' למשש את הדופק ולבדוק את השטח. בעצה אחת עם משתתפי הלימוד, הוחלט לקיים את המבחן בחודש מנחם אב.

ככל שהלך והתקרב מועד המבחן, מספר הרב מאיר אליאני, רכז השטח בתכניות הלימוד ב'לב לדעת', התחוויר למפרע כי העיכוב שנוצר ונכפה על כולם רק השביח את הלימוד. "אותם משתתפים שאמורים היו לשקוד במהלך החורף על הבקיות בתכני עשרים

חודש אלול כבר למעלה מאלפיים (!) בני תורה מכל גווי הקשת נוטלים בו חלק.

צריך להבין, מסבר את האוזן הרב אליאני, שאיגרת התשובה היא חיבור נפוץ מאוד ומקובל מאוד בכל חוגי עולם התורה, כאשר החיבור מתאפיין בכך שיסודו מושתת על תורת הנגלה, כפי שרבונו הזקן פותח בפרק הראשון בדברי הרמב"ם והראשונים על מצוות התשובה. ידוע הדבר שגם בישיבות ליטאיות מובהקות משגיחים מצטטים את איגרת התשובה בשיחות המוסר שהם נושאים, ורבים הוגים ומעיינים בה בימים אלו.

המושג הנפוץ והמבורך של "דבר בעתו מה טוב" מינף את המבצע, העניק לו את הכלים הראויים ועשה לו אוזניים בקרב המונים שביקשו להשתקע בלימוד, להעמיק בו ולגלות את כל הרבדים האצורים בין תרי עשר הפרקים של האיגרת הקדושה.

כמיטב המסורת של "לב לדעת", כל נרשם מקבל היישר לביתו את תכני הלימוד בדמות הספר הנפלא, סימנייה עם הנושאים לפי מתכונת לימוד שבועית וכמובן מספרי טלפון כשרים ונגישים שאליהם הוא יכול להתקשר פעמיים ביום, שלא בשעות הסדרים, כדי ללבן את הדברים ולהבינם היטב אל נכון, דבר דבור על אופניו.

תגובות נלהבות ונרגשות

אי אפשר לסיים את הסקירה מחממת הלב בלי מבחר ציטוטים שהגיעו אל 'לב לדעת' ביום המבחן האחרון, שבו מסגירים הלומדים והנבחנים מעט מתחושותיהם האישיות לאחר הלימוד האינטנסיבי שפתח בפניהם שערי תורה ושערי אורה.

"הלימוד", שח אחד הנבחנים, עילוי משיבה גדולה ונודעת בירושלים, "עזר לי לא רק בהבנת תורת החסידות אלא בכל עבודת ה' שלי שעלתה והשתנתה לבלי הכר. אני חב לכם הכרת הטוב על התעלות זו שערכה לא יסולא בפז".

"במשך שנים", שח אברך כולל למצוינים ממרכז הארץ, "שאלתי את עצמי שאלות שונות שהציקו לי והדחקתי אותן כי מענה לא מצאתי. עתה, לאחר לימוד ספר תניא קדישא נפתחו בפניי שבילים נהירים. געוואלדיג!". ואילו רעהו, תלמיד ישיבה גדולה, החרה-החזיק אחריו: "תמיד סברתי לתומי בהנחה שכמסתבר הייתה מוטעית מעיקרא כי ספר התניא הוא ספר חתום וכי רק כשימלאו לי ארבעים שנה, אוכל איכשהו לדפדף בו ולנסות להשיג ממנו משהו. פתאום גיליתי שזה שווה לכל נפש".

"ספר התניא", נענה אברך נוסף, "הפך לספר המוסר היומיומי שלו בו אני הוגה מדי יום ביומו". ■

עשינו זאת בצורה מושכלת ומחושבת היטב, כשצוות הר"מים היושב על המדוכה מכין מראש סוגים שונים של שאלות למבחנים, על מנת למנוע העתקות ולמקסם את המבחן בסטנדרטים הגבוהים והמוכרים של המבחנים היוצאים מבית יוצרנו".

לרשות הנבחנים עמדה גם אופציה נוספת לעריכת המבחן באמצעות אתר ייעודי שהוקם לשם כך, כשכל נבחן שנכנס אל הדף המיועד קיבל 25 שאלות, מתוך מאגר גדול של מאות שאלות, שהיה עליו להשיב עליהן. במבחן נטלו חלק למעלה מחמש מאות בחורים ואברכים שלא ויתרו לעצמם ועמדו בכור המבחן. המתכונת של קיום המבחן באמצעים מקוונים הביאה לכך שגם לומדים שהיו בתנאי בידוד, במסגרות לימוד בקפסולות, ואפילו מאומתי קורונה, יכולים היו להשתתף במבחן באופן פעיל ומלא ללא כל מגבלה.

לקראת המבחן, כמיטב המסורת של מבחני לב לדעת, נערכו שני שיעורי סיכום על הפרקים הנלמדים, שהפעם התקיימו במתכונת 'זום'. רבים מהלומדים שאינם צורכים מחשבים יכולים היו להצטרף לשיעורים באמצעות הטלפון. את השיעורים מסר הגה"ח הרב יצחק קפלן, בעל ההסברה הנפלאה, כי ה' הטובה עליו ולקורת רוחם וסיפוקם של כלל הלומדים.

המבחן התקיים ביום חמישי ב' במנחם אב והתוצאות הפתיעו את המארגנים. הידע הרב שהפגינו הלומדים, לרבות ההעמקה הגדולה שגילו בפרקים היסודיים של ספר תניא קדישא - היו מעוררי השתאות. "סולתו ושמונו של עולם התורה", אומר הרב משה שילת, העומד בראש 'לב לדעת' 'קיבלו ייצוג מרהיב ומובהק במבחן הזה. והדבר רק אותה ודרבן אותנו שאסור לנו לקפוא על השמרים וכי יש לנצל את המומנטום ולצאת מיידית במבצע לימוד חדש וייעודי לימים הבאים".

יזמה חדשה ומיוחדת

המסקנה המעשית לא איחרה לבוא. בכל בתי הכנסיות ובתי המדרשות פורסמו מודעות שקראו לעמלי התורה להצטרף למבצע לימוד של איגרת התשובה לרבנו הזקן בעיון, מתוך ספר הביאור הנפלא שיצא לאור על ידי 'מעיינותיך'. מבצע הלימוד החל בשבוע הראשון של חודש אלול ויסתיים בעשרת ימי תשובה, כשלקראת יום הכיפורים אמור להתקיים מבחן מקיף במתכונת של המבחן האחרון.

"החידוש של המבחן הנוכחי", מטעים הרב אליאני, "הוא שהפעם אין המבחן מוגבל לאלף משתתפים בלבד. כל הרוצה ללמוד ולהתענג על איגרת התשובה, דווקא בימי חודש הרחמים והסליחות, ימי התשובה, מוזמן לעשות זאת".

ההכרזה על המבצע עשתה לה כנפיים, ונכון לימים הראשונים של

הקפסולות של 'ישיבות' חב"ד לנוער

למרות מגבלות הקורונה וחרף הבידודים שאיימו שוב ושוב להשבית הכל - מפעלי הקיץ של חב"ד לנוער שברו השנה את כל השיאים • תוך כדי שמירה על כל התקנות והפעלת הקפסולות הדרושות, יצאו לדרך והושלמו 'ישיבות קיץ' שבהן נטלו חלק מאות רבות של בני נוער • בערים שונות רותקו הנערים לשלושה שבועות רצופים של לימודים ופעילויות חווייתיות • נערים שביומיום השגרתם שלהם לא נתקלו בחיי תורה ומצוות פעילים ומלאים, פתחו את יומם בתפילה ובלימוד והמשיכו אותו בלא פחות משלושה 'סדרים' • הפעילות לא פסחה על הנערות בשלל לימודים ואטרקציות שהופעלו על ידי השליחות • וגם טיולים ופרסים לא חסרו • הנערים התרגשו, השלוחים התפעמו וההורים לא חדלו להודות: הצלתם את הילדים שלנו בקיץ הקשה הזה

להיכנע למצב. בעוד שארגוני נוער רבים השהו את פעילותם באופן רשמי עד שיתבהרו הדברים, בחב"ד לנוער הרחיבו את הפעילות, בהתאם להגבלות ולמרות כל הקושי.

ידועה החביבות הגדולה שגילה הרבי לפעילויות הקיץ עם בני נוער והחשיבות העצומה שייחס לכך, בשורה של אגרות ושיחות קודש. בהתאם לכך, במהלך הקיץ נערכו ישיבות קיץ לבנים וקייטנת קיץ לבנות בסניפי חב"ד לנוער ברחבי הארץ. בהובלת השלוחים והשליחות הנמרצים.

כשהשעמום הגובר נמאס עליהם לחלוטין, ואפילו מוקדי העניין הרגילים מדי חופש נעלמו. משפחות הרגילות לנסוע לחו"ל כל שנה נאלצו להישאר בבית; מופעי תרבות לא התקיימו; נערים הרגילים לעבוד לא מצאו עבודה משום שחלק גדול ממקומות העבודה המתאימים לנוער, כמו מלצרות, אינו פעיל. התוצאה: אלפי נערים משוטטים ברחובות עד השעות הקטנות של הלילה בשעמום ובטלה.

חרף ההגבלות המשתנות, ולמרות תוכניות שהתבטלו להן - בחב"ד לנוער לא הסכימו

בור כולם לא היה זה קיץ פשוט. ביום אחד הותרו פעילויות של 50 איש, כשביום לאחריו נאסרו פעילויות עם למעלה מ-20 משתתפים. קייטנות הקיץ אושרו ברגע האחרון ובוטלו, שוב אושרו ושוב בוטלו. בכל יום פורסמו הגבלות חדשות והותרו אחרות. תוכניות שלמות התבטלו בזו אחר זו.

עבור בני הנוער היווה הקיץ המשך לחצי שנת חופש, עם הפסקות קלות ללימודים, שעברה בבטלה גמורה. הקיץ מצא אותם

ע

הקיץ, הוא שהנערים מגיעים בשעות הבוקר וראשם פתוח. הם מרוכזים ומסוגלים לצלול ללימוד מעמיק ברוגע ובפניות. כל כך מרגש לשמוע מהם שזהו הלימוד הכי איכותי שחוו אי פעם. 'איזה כיף לפתוח כך את היום', הם אומרים לי. עד לשיבת הקיץ היום שלהם היה ריק מתוכן; קמים בשעות אחר הצהריים, נמרחים ולא עושים שום דבר משמעותי. הלימוד נתן להם סיפוק אדיר ומשמעות לכל ימי החופש, לצד הידע הרחב שקנו בו."

פתחו חוברות לימוד ושיננו את כל הנלמד בשבועיים האחרונים. התנהלות החידון הייתה מדהימה. הנערים ענו תשובות המעידות על בקיאות מפתיעה בכל פרטי ההלכות שלמדו וזכו בפרסי קודש. כך העצימו בקרב בני הנוער את אהבת לימוד התורה, את ידיעת ההלכה ואת החיבור למעשה בפועל.

הרב נגר מסכם את התקופה המיוחדת שעבר עם הנערים: "מה שמיוחד בשיבת

מפעלי הקיץ האלה, שנערכו בקפסולות של 10 בני נוער בכל פעם, שוב ושוב יצרו מסגרת מדהימה לנערים ונערות רציניים בכל עיר שהעניקה להם קיץ עם תוכן יהודי.

שלושה 'סדרים' כמו בישיבה

הרב איתי נגר, השליח לנוער באשקלון, כבר מנוסה בהפעלת 'ישיבת קיץ' לנערים. מדי שנה בשנה הוא מפעיל ישיבת קיץ רצינית ומושקעת שאת פירותיה הוא רואה במהלך השנה כולה.

השנה הוא התמודד עם אתגר מסוג אחר: לאחר שהוא ומשפחתו אובחנו כחיוביים לנגיף הקורונה, הם נאלצו לעצור את הפעילות הברוכה ועברו לשהות במלונת קורונה למשך תקופה, כשהם לא יודעים מתי כל זה יסתיים.

כשהם שוחררו סוף סוף, הדבר הראשון שהם עשו היה הקמתה והפעלתה של ישיבת הקיץ השנתית. התוכנית מזכירה ישיבה לכל דבר ועניין. מדי בוקר פתחו הנערים את יומם בתפילה ובלמוד חת"ת משותף. נזכר שמדובר בנערים שאינם שומרי מצוות לעת עתה והם אלו שפתחו את יומם בתפילה ובלמוד החומש היומי, כשהם לומדים פסוק אחר פסוק עם הרש"י שלו, הקראת שורות שיעור התניא היומי ואפילו 'היום יום'.

מדהים היה להיווכח בחיבור של הנערים ללימוד הקבוע. "גם אם בתחילה נראה היה שזהו אתגר רציני מדי עבורם, הם הוכיחו שעם הנוער צריך ללכת לכתחילה אריבער ולדרוש מהם בגדול", משוכנע הרב נגר. לאחר מכן, פתח הרב נגר 'סדר שני' שבו הוא לימד את הנערים מושגים ביהדות - בכל יום מושג אחר, אותו הוא הקיף ביסודיות מלאה מכל צדדיו. לאחר הלימוד המעמיק נהנו הנערים מהפסקה קצרה, שנוצלה גם לשיחות נפש והתוועדויות קטנות ואישיות עם הרב נגר.

לאחריה הסתערו הנערים על 'סדר שלישי' - לימוד הלכה בחברותות. הרב נגר בחר סימנים פרקטיים ליום יום מתוך קיצור שולחן ערוך והנערים למדו ביניהם את ההלכות, כשהרב נגר מסתובב ומשיב על שאלות. ישיבה, כבר אמרנו?

ישיבת הקיץ באשקלון נחתמה בטיול ארוך לצפון, בו זכו להשתתף הנערים שהתמידו והגיעו מדי יום. הם התפללו בקבר הרשב"י ובקברו של יונתן בן עוזיאל בעמוקה; משם המשיכו לכינרת לשייט חווייתי בסירת מנוע ובערב ערכו על האש בבית חב"ד לנוער בטבריה.

גולת הכותרת הייתה חידון הלכה המבוסס על כל הסימנים שנלמדו בחברותות בישיבת הקיץ. הנערים התכוננו לחידון בהתרגשות רבה. במהלך הנסיעה צפונה הם

במקביל לשיבת הקיץ, הפעילה השליחה **חיה נגר** פעילות קיץ מיוחדת לבנות. בתוכנית נפגשות הבנות בבקרים לשיעור מיוחד, סדנה חווייתית, וארוחת בוקר. בסוף התוכנית הן נסעו לטיול חווייתי. בשל הביקוש הגבוה, נפתחו מספר קבוצות כאלה בזו אחר זו, כשנושא פעילות הקיץ לבנות היה: אמונה וביטחון. אחת הבנות ניגשה בסיום התוכנית ושיתפה את השליחה כשדמעות בעיניה שהיא מתמודדת כעת עם ניסיון לא קל, והשיעורים הללו עזרו לה כמו חמצן, והעניקו לה כוחות עצומים להתמודדות שמחכה לה.

חיות מיוחדת בתקופה מאתגרת

מאשקלון לשיבת הקיץ המיוחדת בנתניה, אותה ניהל הרב חן סודר, השליח לנוער בעיר.

הרב חן בחר למלא את ישיבת הקיץ בלימוד חסידות מעמיק, שיחות של הרבי על פרשת השבוע, לצד הלכות שימושיות. הוא מספר בהתפעלות דווקא על השפעתה של התפילה המשותפת על הנערים: "כל נער הביא עימו את תיק התפילין שלו, ויחד בסבלנות עברנו על סדר התפילה. הזמן כולו עמד לרשותנו והנערים נחשפו לחלקים בתפילה שלא היו אומרים עד כה, ונהנו להתחבר לתפילין האישיות שלהם. זה גרם להם לרצות ולהמשיך עם הנחת התפילין מדי יום".

הוא מוסיף להתרגש: "שאלתי את אחד הנערים מה כל כך מיוחד בישיבת הקיץ. הוא ענה בפשטות - זה מסדר לי את היום וממלא אותו במשהו טוב. אני מרגיש שיש לי בשביל מה לקום".

מילים דומות אומר הרב שלום סגל, השליח לנוער בלוד: "בישיבת הקיץ הענקנו לנערים שגרה קטנה בחופש המבולבל שלהם, כמה שעות יומיות שמלאות בתוכן ובמעשים טובים כמו הנחת תפילין ולימוד תורה". ישיבת הקיץ בלוד התקיימה במשך שלושה שבועות רצופים, במספר קפסולות, כאשר בסופו של כל שבוע יצאו הנערים לטיול שהיווה עבורם צ'ופר ואתגר אותם לבוא מדי יום מבלי לעשות הנחות לעצמם.

"אפילו הטיולים צפנו בחובם תוכנית חיובית", אומר הרב סגל. "ההורים בירכו אותנו על כך שיש לנערים מה לעשות, ושהם נמצאים בחברה טובה ובטוחה, במקום לנסוע ללא מטרה לכל מיני מקומות בילוי מפוקפקים".

הרב שניאור בבל, השליח לנוער בנס ציונה, משתף גם הוא מהנעשה בנסיון: "ישיבת הקיץ אצלנו היתה הצלחה מסחררת. בסוף כל יום אמרו לי הנערים: מה, עברו רק שלוש שעות? הספקנו כל כך הרבה! בנוסף, הם התלהבו מאוד מלימוד הגמרא היומי והרגישו שהם לומדים את 'הדבר האמיתי'. התגבשה קבוצה של הרציניים ביותר שטעמה מלימוד מעמיק ואיכותי והם מעוניינים להמשיך בכך כל השנה".

אליו. ראיתי איך תפילה מדי יום פועלת אצלם שינוי גדול, כמו גם הלימוד הפשוט, האגבי, שקורה כשמבלים שעות רבות יחד: מה מברכים על האוכל, איך מתייחסים זה לזה, ועוד נקודות שהם לקחו משיחות אישיות שערכנו.

"בתקופה זו הגדלנו את פעילות החסד שאנו עורכים מדי שבוע, וחלוקת המנות לקשישים הייתה באופן מתוגבר. התגובות החיוביות זרמו גם מהורי הנערים שאמרו ללא כחל ושרק: אתם מצילים לנו את הילד!

"בתקופה זו הרגשתי במוחש את גודל הזכות להיות שליח, ובמיוחד שליח המתעסק עם בני נוער, דור העתיד. התחושה שהציפה אותי הייתה: אשרינו על כך שגם בתקופות משבר יש לנו משימה ומטרה שמחייבות אותנו להתרום", הוא מסכם בחיות.

הבוגרים קיבלו חיזוק מרגש

הרב מנדי טורקוב, השליח לנוער בעיר טבריה, הפעיל בעצמו ישיבת קיץ רצינית

גם בנס ציונה התקיים במקביל לנערים, 'דיי-קמפ' לנערות שכלל תפילה מדי יום, שיעורים, סדנאות חווייתיות ופעילויות מגבשות.

כשהרב אברמי גכטמן, השליח לנוער בצפת, מספר על ישיבת הקיץ בעירו אור ניצת בעיניו. "הפעילות בתקופת הקורונה הייתה מאתגרת מאוד. פעילות קבועה שאני עושה בחטיבות הביניים ובתיכונים בעיר, הוקפאה. השיעורים הצטמצמו והורים חששו לשלוח את הילדים למפגשים. הכל עמד בחוסר ודאות וכל פעם מחדש שאלתי את עצמי איך ממשיכים מכאן הלאה.

"הכרזתי על פתיחת ישיבת הקיץ, ובכנות אומר: לא חשבתי שיבואו. כשהגיעו ביום הראשון רק שלושה נערים, כמעט התייאשתי. לרגע אמרתי לעצמי: הנה, זה לא יכול ללכת. לא השנה. אך למרבה הפתעתי כבר למחרת הגיעו עוד תשעה נערים ומדי יום הלך ועלה מספר המשתתפים. הנערים רק חיפשו מסגרת שתסדר להם את היום, משהו משמעותי לעשות ומקום להתחבר

הרב משה שילת באירוע המיוחד למתגיסיים במועדון חב"ד לנוער בכפר סבא

לנערים במהלך החודש הראשון של החופש וזכה גם לארח בסניפו את סניפי חב"ד לנוער מכל הארץ שנסעו לטיול בצפון ובאו להתוועדות סיכום במועדון חב"ד לנוער טבריה, שאירח אותם באהבה.

"מדעים להישקף לפעילות הזו, שדומה אך שונה בכל הסניפים בארץ ולראות כמו העיניים שיש מאות בני נוער בארץ שחווים את החוויה המשמעותית הזו", הוא אומר.

פעילות ללא הפסקה הפעילו השלוחים לנוער בחולון, הרב מנדי ושרי מלכא, במהלך הקיץ. לא פחות מחמש קפסולות נהנו מתוכנית קיץ מיוחדת בזו אחר זו. הדבר המדהים הוא שפעילות הקיץ היתה מקפצה לפתיחה של קבוצות חדשות של בנים ובנות שימשיכו להיות בקשר כל השנה. הנערות ערכו הפרשת חלה עוצמתית עם הרבנית מלכא ויום למחרת חולקו החלות כחלק ממפעל החסד של חב"ד לנוער חולון המחלק עשרות מנות לקשישים בודדים מדי שבוע.

קרבה מיוחדת נוצרה ביו הנערות לשליחה והן שאלו שאלות אישיות, העלו לבטים שמציקים להן זמן רב ולמדו דברים חדשים ביהדות. "מה שמיוחד בפעילות הקיץ", מביע הרב מלכא את דעתו, "הוא ההמשכיות. זו לא קבוצה שמתראים איתה פעם בשבוע אלא אותם נערים שמגיעים יום אחרי יום, למשך כמה שעות, לומדים, מתפללים, משחקים ואוכלים ביחד. נוצר קשר חזק עם הנערים, והרצף היומיומי תורם לגיבוש הקבוצתי שחשוב מאוד לפעילות כל השנה"

השלוחים לנוער בחדרה, הרב אלי ומושקא לוי, יצרו מסגרת חמימה ומשפחתית בפעילות הקיץ. הרב לוי מספר שהחליט להעמיק עם הנערים בלימוד מושגים עמוקים בחסידות, באופן פשוט ומובן גם בקרב נערים.

הוא מוסיף ואומר: "הורים רבים שלא הכרתי יצרו עמי קשר על מנת להודות לי על התרומה האדירה לילד. הורים נמצאים בחרדה מתמדת כשהם רואים את הילד שלהם כבר תקופה ממושכת ישן, מתבטל ומשועמם, כשידוע שהבטלה מביאה לידי חטא. התעסקוה החיובית, שכללה גם התנדבות בקהילה עם אוכלוסיית הקשישים, ריגשה אותם מאוד".

גם הנערות בחדרה נהנו מפעילות חווייתית ומגבשת שהפעילה השליחה מושקא לוי. ואין ספק כי כשנמצאים יחד זמן ממושך, הדבר נותן את אותותיו ורואים במוחש תוצאות חיוביות בתורה ומצוות.

גם הרב מוישי חזן מכפר סבא משתף מאירועי הקיץ המיוחדים: "ביום פתיחת ישיבת הקיץ קיבלתי שיחת טלפון מאחד ההורים שממש התחנן שנמשיך את הפעילות על פני כל הקיץ. זה המחיש לי עד כמה רבה ההשפעה של ישיבת הקיץ על הנער ועל כל המשפחה".

הרב חזן ורעייתו קיימו אירוע משמעותי

הבידוד המשיכו בלימוד והמפגש היומיים בהתלהבות מחודשת.

ולסיום, כזו היא תוכנית ייחודית שהפעיל השליח הרב מנדי טורקוב בטבריה: תוכנית מסע בר מצווה לנערים בכיתות ז', המעבירה תכנים בסיסיים ביהדות ומעניקה לנערים חיבור רגשי להנחת התפילין והמסורת. זוהי לא השנה הראשונה שבה מפעיל הרב טורקוב את התוכנית המיוחדת הזו, כשאת בוגריה הוא פוגש בשנים לאחר מכן בשיעורי התורה השבועיים. אך השנה אתגר הקורונה כמעט וגרם לביטול התוכנית.

הרב טורקוב התמסר ימים וילות לקיום התוכנית ומסירותו עמדה לו: עשרה נערים בגילאי 13, השנה המשמעותית בחייהם, השתתפו בשבוע שלם של ערכים, חוויה והיכרות עם משמעות בר המצווה שלהם.

בכל יום התמקדה התוכנית בנושא אחר ביהדות: שבת, תפילין, תפילה, כשרות וגאולה ומשיח. כל יום נפתח בתפילה. עבור רוב ככל המשתתפים היה נושא זה חדש לגמרי. את התפילה הם למדו לומר בפעם הראשונה מחייהם ממש מהתחלה, ביחד ובמנגינה. לאחר מכן נלמדו הנושאים השונים בצורה מעניינת וחווייתית על ידי בחורים שסייעו במסע הבר מצווה.

במסגרת התוכנית העשירה, מדי יום נסעו המשתתפים לאטרקציות מיוחדות בצפון ובמרכז, כשבדרכים הם לומדים ניגוני חב"ד. ההשפעה של השבוע הזה הייתה אדירה. הנערים הצעירים, שאך לפני רגע עוד היו ילדים, הפנימו תוכן משמעותי מאוד שילווה אותם לכל חייהם. רבים מהם קיבלו על עצמם החלטות טובות רציניות כמו הנחת תפילין מדי יום, וכמובן רובם ככולם ימשיכו בעקבות החוויה האדירה להגיע לשיעורי תורה שבועיים בכל השנים הבאות. תגובות נרגשות הגיעו גם מהורים שסיפרו כי השפעת הפעילות היתה על הבית כולו.

הקיץ הזה לימד את כל מי שהיה זקוק להוכחה: את שליחי חב"ד לנוער המסורים לא תוכל לנצח גם הקורונה. ■

בנוסף: בערב אחד, התכנסו בחצר מועדון חב"ד לנוער בכפר סבא 40 בוגרים העומדים לפני גיוס. בוגרים אלו הכירו את חב"ד לנוער בגילאי ה-14, ובמשך ארבע שנים תמימות הגיעו למפגשים, שיעורי תורה, התנדבות במעגל הידידות ויצרו קשר קרוב וחס עם הרב מוישי ונחמי חזן. רבים מהם הצטרפו במהלך השנים למחנות הקיץ שהופעלו בחו"ל, שם ספגו אוירה חסידית במשך כמה ימים רצופים.

הערב היה מרגש מאוד והבוגרים סיפרו בו עד כמה משמעותי היה עבורם הקשר עם חב"ד לנוער וזוג השלוחים המסורים, כמה החלטות טובות ושינויים בחיים נעשו בעקבות המפגשים הללו, שינויים פנימיים שילוו את הבוגרים בצאתם לצבא ולכל החיים. הבוגרים הבטיחו לשמור על קשר והשלוחים העניקו שי לכל בוגר: תעודת הוקרה וספר תהילים מהודר.

פעילות עמוסה בהחלטות טובות

במגדל העמק הפעילה השליחה דבורה עמוס פעילות קיץ ארוכה וחווייתית לבנות מדי יום כשבסיומה הם יצאו לטיול בקברי צדיקים. בקריית גת הפעילה השליחה חן בירמט פעילות אומנותית ומיוחדת לבנות, שהביקוש לה היה גבוה מאוד.

את התוכן היא הגישה להן בצורה ייחודית: מדי יום למדו הנערות על חלק אחר בבית היהודי, מתוך תוכנית 'פרקי הבית היהודי'. התוכנית מבוססת על פרקי אבות כשבכל יום לומדים על חלק אחד בבית. הסלון - הכנסת אורחים; אווירה של תורה בבית. חדר ילדים - חינוך המתחיל מגיל אפס וחינוך עצמי. חדר הורים - הזדמנות לדבר על זוגיות אמיתית ואהבת אמת כמו גם טהרת המשפחה. בכל יום קיבלו הנערות פיסת מגנט של אותו חדר בבית כשבסוף השלימו פאזל שלם של הבית היהודי.

התוכנית אמנם נקטעה באמצעה למשך ימים בודדים בעקבות כניסתן של רוב הבנות בקבוצה לבידוד, אך הנערות לא היו מוכנות לוותר ומיד כשהסתים

→ הרב קורתי בסידור
קידושין בחצר ביתו

↓ חופה בכניסה לחב"ד
בקמפוס נתניה

הרב ששון

גם בקורונה

בתי חב"ד שהפכו לאולם שמחות • שלוחים ששימשו כמסדרי קידושין • עשרות סטודנטים שהודו בכל פה על המיזם • המסר שחלחל: לא דוחים חתונה! • מיוחד: חתונות בעידן הקורונה מזווית ראותם המשפיעה והבלתי אמצעית של השלוחים בחב"ד בקמפוס

השנה אני זוכה לערוך הרבה חופות, בעיקר של הסטודנטים והסטודנטיות מהמכללה שלי. ערכת כבר כמה עשרות חופות שנסגרו בהזמנה מראש. בתחילת השנה תיאמו איתי על כמה אירועים שאמורים היו להיות לפני חג הפסח ומיד לאחר ספירת העומר. היומן כבר היה מלא וגדוש, אלא שאז באה הקורונה והכל הוקפא.

"היתה דילמה גדולה מה לעשות. כל זוג ניסה למצוא דרך מילוט, על מנת להצליח לקיים את החתונה במועד שנקבע. אני

מהזוגות חוששים מהלא נודע ומתלבטים האם לבטל את החתונה.

אל התמונה נכנסו השלוחים בחב"ד בקמפוס, שהתגייסו לעזרת הזוגות, במטרה לסייע להם לקיים את החתונה בזמן שקבעו, בצורה המיטבית תוך התחשבות במגבלות ורתימתן לטובת השמחה.

הרב דותן קורתי, שליח במכללה למנהל בראשון לציון, היה מראשוני השלוחים שנענו לאתגר. בשיחה עם חב"ד לצעירים הוא מספר כיצד הכל התגלגל: "לאורך כל

ח תונה היא רגע משמעותי בחייו של אדם. רגע שבו הוא בונה את יסודות ביתו, בית נאמן בישראל. אפשר לומר שהרגע הזה הוא חלומו של כל אדם. כל אחד מתאר את הרגע שבו יבוא כברית הנישואין ואיתו ישמחו יחד המשפחה והחברים. הקורונה הצליחה לשבש גם את הרגע הקסום הזה. המגבלות שהביאה איתה המגפה העמידו בספק את קיומן של חתונות רבות משתתפים, כשחלק

השלוחים הרב דותן קורתי והרב שניאור לנדא בראיונות שהעניקו לכלי התקשורת בנושא חתונה בימי הקורונה

שתעבירו למי שזה יכול לעזור לו. מדובר על מקום יפה, שקט ומפואר. לכל עזרה שתצטרכו אני כאן בשבילכם. אשמח להקל על הזוגות שלא רוצים לדחות את תאריך החתונה. את המסיבה הגדולה תוכלו לעשות בהזדמנות, כשתסתיים הקורונה. אבל את החופה לא כדאי לדחות."

"ההודעה הזו", מספר לנו הרב שניאור, "דיברה אל לא מעט זוגות צעירים. כמה מהם שכבר סגרו על תאריכים בתקופה הקרובה, יתחתנו בעזרת השם בחצר בית חב"ד שבקריית השרון. הרעיון נבע בעקבות פניה של כמה זוגות שביקשו שאעזור להם בקיום החתונה בזמנה. אז חשבתי שיהיה

כחסרים, כמו עריכת מסיבת ענק במקום מפואר יחד עם עשרות בני משפחה וחברים, נתפסים בעיניהם היום כטפלים לעומת העיקר, הקמת בית נאמן בישראל."

לכל מאן דבעי

היוזמה הזאת שבה החל הרב דותן, לא הפסיקה להתגלגל. את הטקסט הבא הפיץ הרב שניאור לנדא, השליח במכללה האקדמית בנתניה, ברשתות החברתיות לכל מאן דבעי: "זוגות שרוצים להתחתן חינם בחצר הבית חב"ד שלנו מוזמנים. יש אפשרות שגם אני אחתן אם צריך, אשמח

מצדי ניסיתי להסביר לסטודנטים שכדאי לעשות את החתונה ללא שיהוי. הזמנתי אותם להתחתן אצלנו בחצר בית חב"ד, שנמצא ממול המכללה, זו חצר מאוד גדולה ומרווחת. כך עשינו כמה חתונות יום אחרי יום. היו גם זוגות כאלו שחיתנתי אותם במקומות אחרים, בבית הפרטי שלהם או בגן ציבורי גדול בעיר. היתה גם חתונה שנערכה במרכז תל אביב וזכתה לסיקור תקשורתי נרחב."

"כשנגמר הגל הראשון", הוא נזכר, "היה נראה שהקורונה מאחורינו, המשק שוחרר וחזר לקדמותו. היתה נטייה טבעית לחשוב, שמעתה עולם כמנהגו נוהג והחתונות יחזרו בהדרגה לאולמות האירועים. אלא שאז התחיל הגל השני וההגבלות שאיתו. כאן כבר התחיל לחלחל ייאוש גדול מאוד אצל הסטודנטים. היו כאלו שדחו את החתונה מלפני פסח וחשבו שכעת יוכלו להתחתן בנחת, והנה כעת הכל חוזר.

"מיד כשהחלה להיווצר התופעה, עוד בטרם צברה תאוצה, פרסמתי פוסט ברשתות החברתיות ובו קראתי לזוגות שמעוניינים בכך לבוא להתחתן אצלנו בחצר, כשבמידת הצורך אוכל גם לחתן אותם. הפוסט זכה להד גדול ולא לפי שיתופים ותגובות, דבר שאני לא מורגל בו. בעקבות הפוסט גם הגיע סיקור תקשורתי גדול. הפוסט הביא לפעולה נמשכת גם אצל שאר חבריי השלוחים, שהחליטו לעלות על הגל."

הרב דותן מדגיש בפנינו שכל זוג שהחליט לערוך חתונה מצומצמת בזמן הקורונה, בין אם זה אצלו בבית חב"ד או במסעדה על חוף הים, כולם ללא יוצא מן הכלל לא מצטערים על כך ואף מודים. "כולם באו ואמרו אחר כך, שהם שמחים על כך שקיימו את החתונה ללא דיחוי, ושמחים על העיקר שהם נשואים כדת משה וישראל. כל הדברים שהיו נראים להם בהתחלה

השלוחים הרב הירשי אלפרוביץ והרב חיליק קפלן בסידור חופה וקידושין לזוג סטודנטים מקורבים לפני שבועות אחדים

השליח הרב שניאור גרוזמן בסידור קידושין לזוג סטודנטים מקורבים בחתונה בתנאי קורונה

אפשר להעמיד חופה יפה ברחבת הכניסה של בית חב"ד, להקים בופה יפה לצד מספר שולחנות ערוכים, וכך הם לא יצטרכו לדחות את תאריך החתונה.

"היתה התלהבות רבה מהיזומה והיענות רבה מצד עוד גורמים. הרבה ספקים הוצעו את עצמם בחינם לטובת המיזם. יש לנו כבר מאפרת ומוזיקאים וזה מחמם את הלב.

"אני חושב שהצלחנו לפרסם מסר חשוב שחלחל לקהל גדול, שלא דוחים חתונה. בעצם אמרנו להם כאן, שיתמקדו בקשר הזוגי ובבניית הבית המשותף, תעמידו חופה ותיסדו את הקשר, ואילו מסיבה תעשו אחר כך. נכון, קשה לעכל את זה שהחופה תהיה עם כמות כל כך מצומצמת של אנשים, אבל העיקר זה לא לדחות.

"זה דבר שלא מובן מאליה, כי היו הרבה זוגות שכן דחו ויש בקיום חתונה באופן כזה הרבה עוגמת נפש, אבל ציינו בפניהם את דברי הרבי שאומר כי 'דבר טוב לא דוחים' וחתונה זה דבר טוב. ההיענות הגדולה הן מצד המתחתנים והן מצד הנרתמים לעזור, גרמה לנו להבין שאכן נגענו בנושא מאתגר מאוד בתקופה הזו."

לנו איך שמבחינתם החתונה היתה כה מיוחדת ומרגשת. לדבריהם זה היה האירוע הכי קדוש ונעלה שהם ייחלו וציפו לו, והם לא צריכים שום דבר מעבר, לא זקוקים לאירוע משלים."

חתונה בגינת העיר

הרב לירז זעירא, שליח בנחלאות, מספר על זוג שעמד להתחתן כשהכלה היתה בת בית אצלם והחתן הוא מקורב של ר' שניאור לנדא. גם החתן וגם הכלה עברו ללמוד ברבות הימים במוסדות של אנ"ש. החתונה שתוכננה היתה אמורה להיות חתונה חסידיית במרכז כפר חב"ד. החתן דגן נסע לרבי לקראת החתונה, אלא שבחזרה כבר הקורונה שלטה באוויר והוא נאלץ לשהות בבידוד. עד שיצא מבידוד, החלו להינתן ההגבלות ורגע לפני מועד החתונה המקורי דובר על סגר כללי.

חיש מהר הוקדמה החתונה לפני תחילת הסגר. הרב לירז מצא את עצמו מתרוצץ בכל גינות ירושלים על מנת למצוא מקום נאה ויאה לקיום החתונה. בסוף נבחר 'גן התות' שבעיר כאלום החתונה, ומלון דירות שניצב ממול נשכר לטובת העניין, כשבעל המלון הסכים שישתמשו במרפסות המלון לצורך החתונה.

הכל היה מאולתר. הרב שהיה אמור לערוך את החופה והקידושין ביטל את הגעתו מחשש לקורונה; היה צורך להשיג רב ושושבינים, אבל בסוף התקיימה לה חתונה שמחה, קטנה ומרגשת, בגינה בנחלאות. אנשים מקומיים התנדבו לנגן ולשמח, כשתושבים מכל השכונה עמדו לצפות באירוע יוצא הדופן. ■

החתונה. הם דחו את החתונה לתאריך מאוחר בקיץ, מתוך מחשבה ותקווה שעד אז העולם ישוב אל מסלולו. בהתחלה באמת היה נראה שהכל אכן חוזר; טרם תקף הגל השני שוב, דברים החלו להיפתח. אלא שאז התחילו שוב בעיות, הגל השני הציף אותנו בסערה והביא עמו הגבלות חדשות. בהתחלה ההגבלות אמרו שעד לתאריך החתונה שלהם יהיה אפשר כבר להתחתן כיאה, אך מאז ההחלטות שוננו שוב ושוב והזוג לא ידע את נפשו."

"מבחינה נפשית הם היו מאוד מתוסכלים. היינו צריכים, אני וזוגתי, להיות לצידם כל הזמן ולחזק אותם. אבל בשלב מסוים הזוג הבין שהפעם כבר לא דוחים, החתונה תהיה ויהי מה, מבלי הבט על המקום וכמות המשתתפים. בסופו של יום הם מצאו מקום קטן באוויר הפתוח, שהתאים להגבלות החדשות ובו הם ערכו את החתונה לצד כמות קטנה של משתתפים. יום החופה היה מאוד יום מאוד מתוח עבור הזוג, שום דבר לא היה ברור ושרר לחץ רב. בזמן כתיבת הכתובה אמרתי לחתן שעליו להשתחרר ולהרפות ולהאמין שדברים יסתדרו בעזרת השם. כשהחופה החלה, היה ניתן לראות שמהו קצת נרגע.

"מתחת לחופה, תוך כדי סידור הקידושין, נשאתי דברים ואמרתי לזוג שאחרי כל הניסיונות שעברו עליהם כדי להגיע לרגע הזה שבו הם עומדים תחת החופה, ברור לי שהם כבר עברו כברת דרך כזו, כזאת שתבנה ותהווה יסוד חשוב בבניית הבית החדש שלהם. החתונה עצמה הייתה מאוד שמחה ומיוחדת. אחרי החתונה, הזוג הזה בא במיוחד לבית חב"ד שלנו על מנת לשוחח על האירוע שהיה. ישבנו יחד משך זמן ארוך, כשלאורך כל השיחה הם סיפרו

כי בא מועד

אבל עם כל הרצון של השלוחים למנוע דחיות של חתונה, יש שלוחים שהיו שם לצד אותם וזוגות שביטלו את החתונה ודחו אותה ממועד למועד וממגבלה למגבלה. הרב שניאור זלמן גרוזמן, השליח במכללה הטכנולוגית בבאר שבע, זכה לחתן כמה זוגות דווקא בתחילת התקופה הזו, כשהכול נעשה בצורה מצומצמת, מה שכעת כבר הפך לדבר שבשגרה.

הוא מגלה לנו, כי בקרב רוב הזוגות קיים חשש תמידי, כולם מתקשים לעכל כיצד ניתן לקיים חתונה בצורה מצומצמת ומעוניינים לבטל ולדחות את המועד. אבל הצד השווה לדבריו אצל כל הזוגות הוא, שלאחר קיום החתונה בזמנה, הזוג נותר מרוגש כל כך מהחופה ומהאירוע, למרות שנערך במתכונת מצומצמת. לאחר מעשה כולם מודים בפה מלא, שאינם זקוקים לאירוע נוסף ומשלים, החוויה מבחינתם היתה מושלמת.

על אחד הזוגות הוא מספר כי "קבע כמה חודשים מראש על מועד החתונה, הרבה לפני פרוץ הקורונה. אלא שבדייק בתאריך החתונה המתוכנן, החלו ההגבלות הראשונות של הגל הראשון. בהתחלה הכל היה נראה דרמטי ומלחיץ, ללא פתחי מילוט כלשהם והזוג החליט לדחות את

גיל ואושר לגיל השלישי

המיזם החדש לבני הגיל השלישי שעומד לחולל מהפכה • ההתגייסות של אלפי סטודנטים לטובת המיזם • הקו החדש אליו יוכל כל קשיש לצלצל ולהיעזר • לא השלכנו!

המיזם יעבוד בכמה מישורים במקביל. בראש ובראשונה נוסד קו טלפוני מיוחד לבני הגיל השלישי, אליו יוכל כל קשיש להתקשר בעת הצורך, הקו יהווה מקום שבו ימצא הקשיש אוזן קשבת לכל מחסורו, בין אם מדובר בשיחה טובה ועד לעזרה פיזית בקניית תרופות ושאר מצרכים אותם הוא מתקשה לעשות בכוחות עצמו.

מנהלי המיזם ייצרו ערכה מיוחדת המכילה עוגת דבש לקראת ראש השנה וקופסת תה. על הערכה מופיע מספר הטלפון של הקו החדש שנחנך, עם כל המידע הנצרך. הערכה נועדה לחלוקה ולתפוצה רבתית אותה יפיצו הסטודנטים יחד עם השלוחים בערי מגוריהם בקרב הקשישים. בהנהלת הארגון אומרים, שהמטרה היא לא רק חלוקה גרידא, אלא שהמפגש בין הסטודנט לקשיש יהפוך לביקור בית שבו הם יישבו יחד, ישתו כוס תה לצד פרוסת עוגה וישוחחו ביניהם. הסטודנט יאזין לקשיש, ישמע את הצורך שלו, יספר לו בפרוטרוט על הקו הטלפוני החדש ויעזור לו בכל המצטרך.

"השאיפה שלנו", אומרים בהנהלה, "שכל סטודנט לבסוף יאמץ לעצמו קשיש אחד תחת חסותו. עבור השלב הראשוני הכנו למעלה מ-1,000 ערכות אישיות שנועדו לחלוקה. כל שליח ייצא עם קבוצת הסטודנטים שלו, אל הקשישים שבאזור מגוריו. יחד הם יכינו רשימה של קשישים ובודדים איתם הם מתחילים ליצור קשר לאורך השנה, כשכל סטודנט מאמץ לעצמו קשיש שאותו הוא יבקר וישמור על קשר קבוע, מתוך תקווה שלבסוף הקשיש יקבל מענה שימלא את כל מחסורו, הן מהקו הטלפוני והן מהקשר עם הסטודנט.

"היעד שלנו הוא, להגיע לכמה שיותר קשישים מכל קצוות הארץ. שהסטודנטים יבקרו כמה שיותר קשישים וישמרו איתם על קשר. אין ספק שמדובר במיזם הכרחי שעשוי להציל חיים של ממש. אנחנו בחב"ד בקמפוס נרוויח מכך רווח כפול, גם נעורר את הסטודנטים ונחדיר להם את הצורך שבעזרה לזולת, וגם נציל קשישים בפועל ונגאל אותם מהבדידות וההתעלמות הסביבתית אותה הם חווים לעיתים". ■

ל

פני מספר ימים, התאספו להם יחד שלוחי חב"ד בקמפוס מכל רחבי הארץ, להתוועדות רעים מיוחדת שנערכה במרחב הפתוח, על גג משרדי הארגון בכפר חב"ד. התכנסות של קבוצת שלוחים אינה עניין של מה בכך, זה לא עוד מפגש רעים סתמי, כל התכנסות מנוצלת היטב לטובת עבודת השליחות, כולם יחד דנים ועוסקים במטרת השליחות ובדרכים בהן ניתן להתייעל ולהתקדם. אם בימים רגילים הדיונים ערים ומלאי תובנות, בימי הקורונה על אחת כמה וכמה.

הדיון הפעם עסק בפעולות החסד עם בני הגיל השלישי בימי הקורונה. בהמשך לפעילויות החסד הענפות שהפעילו השלוחים לאורך כל ימי הקורונה, כעת הוחלט למנף את הפעילות עם בני הגיל השלישי ולמסד אותה. עד היום קבוצות גדולות של נערים וסטודנטים יחד עם השלוחים, התגייסו לעזור לבני הגיל השלישי בכל המצטרך ובהמשך חלק מהם אף הגדילו לעשות ובמסגרת תחרות 'מיזם החסד' הארצי, שנערך לאחר חג הפסח, אף הועלו כמה מיזמים ואפליקציות שעשויים להיטיב את חייהם.

דברים רבים הקורונה שינתה בחיינו, אך אחד המרכזיים שבהם הוא, הפניית זרקור מיוחד אל בני הגיל השלישי.

הקורונה עוררה את המודעות וגרמה להרבה אנשים לשים לב אל הצורך ואל הקושי של בני אותו גיל. אם ביום רגיל הם היו שמחים לעזרה ואוזן קשבת, בימי הקורונה על אחת כמה וכמה. לכאן, כמו תמיד, נכנסו השלוחים של חב"ד בקמפוס שהחליטו להפוך את הפעילות הארעית למוסד של קבע, שיתן מענה בכל יום ובכל שעה.

באסיפת השלוחים בעליית הגג, הוכרז על מיזם חדש בשם - GetHesed (קבל חסד) שמטרתו לתת מענה נפשי לקשישים ובודדים שזקוקים לאוזן קשבת ובמקביל לעורר מודעות בקרב הסטודנטים לאכפתיות והתנדבות למען הגיל השלישי. המיזם כרגע נמצא בהרצה והיציאה איתו כעת היא סוג של פיילוט ניסיוני וראשוני, בשאיפה שכבר בחודש החגים הקרוב ינתן מענה לאלפי קשישים. במהלך האסיפה דובר על כך, שהזמן הנכון לצאת עם המיזם אל השטח, יהיה לקראת החגים. ימים שבהם הבדידות עשויה להיות מורגשת יותר, כאשר אי הוודאות בקשר להתאספות בחגים יחד עם המשפחה נמצאת בסימן שאלה גדולה והקשישים חוששים להיות לבד.

ש

מש בהירה עומדת לשקוע. ערב שבת. פיסת גן העדן בכפר חב"ד, 'מדרשת מעיינות', שבה והתחדשה בגימור מושלם בפריסה של מרחבי דשא ירוקים ורעננים, עצים שנשתלו ופינות ישיבה שהוצבו רק אתמול. הכל כל כך יפה ורענן. הכל מוכן לקראת המלכות, כשהפעם מדובר במושבעות כפולה: שבת המלכה, והשליחות הראויות לתחושה של מלכות ולו לסוף שבוע אחד.

את האווירה החגיגית ואחוות השליחות אי אפשר שלא לחוש. זהו זמן קורונה ומזה זמן רב לא נפגשו. השמחה לנוכח עצם קיומו של המפגש המלכד בולטת לעין.

מאחורי היוזמה עומדות הגברות שילת העומדת לימין בעלה בשליחות בחב"ד לצעירים בישראל, ועמה רכזות הפעילות הנשית בחב"ד בקמפוס 'וחב"ד לנוער' - השליחות דבורי קליין (קמפוס הנמל חיפה) ונאוה לבל (נוער נס ציונה).

"הכוח הנשי בשליחות הוא כוח אדיר ומשמעותי מאוד. הנשים הן בעצם המנוע מאחורי כל הפעילות. הרגשנו שזה צו השעה 'לתדלק' את השליחות" מסבירות המארגנות. "המוטו של השבת היה לפנק את השליחות. הן העומדות בחזית 365 ימים בשנה בשביל הזולת, והגיע הזמן לתת להן קצת זמן לעצמן. וזה הוכיח את עצמו. בגדול. הן יצאו מהשבת מלאות, רגועות, רעננות ומלאות מרץ, כך שהיה שווה כל המאמץ", הן מסכמות בסיפוק.

הכל התחיל בגרעין של רעיון - להוציא את השליחות לשבת פינוק וחיוק. אך ראשיתו לווה בקשיים רבים.

עצם הקונספט בו הנשים עוזבות את הבית לשבת שלמה ומשאירות את הבעלים עם הילדים היה נראה מופרך לנשים רבות, בייחוד בשגרת חרום שכזו, כשהמסגרות הרגילות גם כן די מופרות. קושי נוסף היה בקיום החופשה בתקופה המורכבת בה אנו נמצאים, החשש מהדבקה והתקנות המגבילות. אך בתשואול פנימי קצר בין השליחות עלה כי הצורך גדול והוחלט 'ללכת על זה' למרות הכל. מי שתרצה - תגיע.

הנשים החלו להירשם, וראו זה פלא: כמעט כל המוזמנות נענו להצעה הנפלאה. עשו 'סוויצ' ובסיוע הבעלים השלוחים הגיעו ל-48 שעות של שבת אחיות גם יחד. "הופתענו לטובה לראות את ההיענות הסוחפת של השליחות. בשלבי התכנון הראשונים שיערנו שיגיעו כמחצית ממספר השליחות מחב"ד בקמפוס ואותה כמות גם מחב"ד לנוער, בפועל נרשמו כמעט כל השליחות!", מתפעלת שילת.

המארגנות יצאו לדרך בבניית התוכנית לשבת. המוטו שלהם היה 'אם פינוק - אז עד הסוף'. הנהלת חב"ד בקמפוס וחב"ד לנוער אישרה את הרעיון ואף חב"ד בקמפוס העולמית סייעה במימון חלקי.

השליחות של חב"ד לנוער וחב"ד בקמפוס חוו בצוותא שבת מרוממת, עשירה ומושקעת, בתכנים מאלפים ובתכניות נשמה. הן יצאו מהשבת הגדושה בכפר חב"ד בכוחות רעננים ומחודשים להמשך השליחות. רשמים קצרים

השליחות של חב"ד לנוער וחב"ד בקמפוס חוו בצוותא שבת מרוממת, עשירה ומושקעת, בתכנים מאלפים ובתכניות נשמה. הן יצאו מהשבת הגדושה בכפר חב"ד בכוחות רעננים ומחודשים להמשך השליחות. רשמים קצרים

יהודית רחל כאלב

שבועיים של מרתון פגישות ועבודה אינטנסיבית מסכיב לשעון, והנה יום חמישי י' בתמוז הגיע. אם כבר להוציא את השליחות מהבית - אז שיהיה כבר מיום חמישי, מנוחה אמיתית!

"התרגשתי עד דמעות כשהחלו השליחות להגיע", משתפת שילת ברגע אישי. "התרגשתי רגע גדול. השליחות מפנות לעצמן זמן, התארגנו בהתאם ובאו. זה היה נפלא".

התוכנית נפתחה עם סדנת זוגיות מאלפת עם הגב' מאיה בן משה. זוגיות ושליחות זה אתגר, וההרצאה דיברה אל כולן. "הנוכחות המלאה והאווירה הנינוחה על פני כולן שימחו אותי מאוד" משתפת קליין, השותפה בכל פרטי הארגון. לאחר מכן התיישבו השליחות לארוחת 'על האש'. "בשבילי, על האש זה פינוק לסטודנטים, כחלק מהתוכניות שלנו. מתי יש לי זמן להכין בשביל עצמי דבר כזה?", משתפת אחת השליחות.

"היה טוב כל כך לשבת ולדבר עם חברותיי השליחות, על דא ועל הא. כאילו העולם עצר מלכת. זה היה מחזק כל כך, בייחוד לאור התקופה הקשה שאנו בעיצומה" מתארת הגברת מרים רודין, שליחת חב"ד בקמפוס במכללת כרמיאל שבצפון.

משם המשיכו השליחות להתוועדות מיוחדת עם האחיות חני אברהם ורוחי מיכאלשווילי. "הייתה אווירה מלכדת ועוצמתית. השליחות היו במיטבן ורק חיכו לשמוע עוד ועוד מהמתוועדות. כולן ניגנו יחד והייתה עוצמה של קדושה באוויר", מספרות הגברת נחמה דינה רוזנטל שליחת חב"ד בקמפוס בשדרות, והשליחה עטרה בבלסקי שליחת חב"ד לנוער בנהריה. ההתוועדות נמשכה עמוק לתוך הלילה ומשם פרשו השליחות לשנת לילה שקטה.

את בוקר יום ששי פתחו בקפה ועוגה ולימוד חברות מענג לנשמה. השליחות מעידות שכבר הרבה זמן הן לא ישבו כדי ללמוד "פשוט לעצמן". תמיד זה בשביל להעביר שיעור או התוועדות, והן בהחלט נהנו מההזדמנות להעמיק בעצמן. משם הן עברו לסדנת 'תווזה ותנועה' עם הגב' שרה ג'ייקובס. קצת ספורט, ריקוד ומיץ ירוק מהטבע. ההמלצה - המיץ מנקה את הגוף מרעלים ונזקי התזונה התעשייתית... המשיכו במופע סטנד אפ של השחקנית סמדר מורג, ששילבה בספונטניות גם קטעים הומוריסטיים מחיי השליחות על פי שיתופים מהשליחות עצמם. "הזדמנות קצת לצחוק על עצמנו ועל המצב" הן אומרות.

בין לבין יצאו השליחות על פי לוח מסודר לתכנית שהן בחרו מראש: רפלקסולוגיה, חפיפת פאה, טיפול פנים ועוד. אלו הן רק חלק ממבחר הפינוקים שהועמדו לרשותן במהלך ערב שבת.

השליחות פורשות להכנות לשבת וממש לפני שבת צ'ופר נוסף - צילומי מגנטים כשהן חגיגות ומוכנות לשבת קודש - מזכרת מהשבת. דמדומי השמש השתלבו בהרמוניה בחיכים ובאווירה הזורמת והמעניקה ששררה שם. הדלקת נרות, קבלת שבת, פעילות, תפילת ערבית ונשות החיל התיישבו לסעודת שבת משפחתית מורחבת. "ההרגשה בעוצמה גדולה העובדה שחב"ד בקמפוס וחב"ד לנוער זה 'משפחה'", מתארת השליחה האחראית על פעילות השליחות בנוער נאוה לבל.

הסעודות הוגשו בטוב טעם בידי קייטרינג 'חנונוס' והושם דגש על הגשה אסטטית, בכלים נאים ובעיצובים מרשימים. אמנם פרט גשמי, אך 'גשמי' של יהודי היא רוחניות' והדבר הורגש היטב בכל מהלך השבת. כמוכן, השבת הייתה גם מלאה וגדושה בדברי תורה, דיונים, סיפורים מחיי השליחות, ניגונים ופעילות.

בסעודת ליל שבת השתתף הרב משה שילת, יו"ר חב"ד בקמפוס וחב"ד לנוער, שריתק את השליחות במשא מאלף שנשא על הקשר בין התכנסות זו לבעל הגאולה של י"ב-י"ג תמוז, הרבי הריי"צ, ועל ייחודיותה של עבודת השליחות בדורנו. לאחר הסעודה נשארו השליחות להתוועד בינן לבין עצמן עד לשעות הקטנות של הלילה.

הרב דוד בייטש העביר שיעור מיד לאחר סעודת יום השבת, ובדבריו עמד על הנקודה שדרכה של חב"ד בשליחות מבוססת על יראת שמים ודיוק בהלכה, ובהקשר לכך דן בסוגיות שונות המתעוררות בשדה השליחות. השליחות הזדהו מאוד ושיתפו בלבטים העולים גם אצלן.

לאחר מנוחת שבת מתבקשת התאספו השליחות להרצאה מאלפת מפי הרבנית פיה אשכנזי, אשת הרב של כפר חב"ד, ששיתפה בשליחות מהזווית האישית שלה וענתה להן על שאלות שהתעוררו.

סעודה שלישית הייתה מרוממת ביותר, השליחות ערכו יחד סדר ניגונים ונוצר סבב של שיתופים אישיים מחיי השליחות. "אני לא זוכרת מתי הייתה הפעם האחרונה בה הייתה לי הזדמנות לשבת כך ולדבר עם עמיתה לחיי השליחות" אומרת הגברת קלי, שליחת חב"ד בקמפוס בפקולטה לרפואה חיפה.

באווירה מיוחדת נפרדו השליחות ויצאו עם כוחות מחודשים ומצב רוח מרומם להמשך העשייה בביתן הפרטי ובשליחות. ■

המחנה שניצח את מגבלות הקורונה

מחנה 'צמאה' שמדי שנה מרתק אליו בנות אולפנה מכל הארץ ליממות של התעלות חסידיית, פתח את שערי השנה במתכונת 'זום' • התוצאה הפתיעה גם את המארגנות

מרצים אורחים ומעוררי השראה נבחרו בקפידה לשאת דברים בפני המשתתפות, כמו גם סדנאות מעשירות ומקצועיות. ולא הכול נשאר וירטואלי: מארז מושקע הוכן ונשלח בתוך קופסת קרטון במשלוח אישי לנרשמות. במארז - תוכניה גדושה ומפורטת, אביזרים לסדנאות ולפעילויות, חומרי לימוד, חומרים מודפסים לשילוט, לקישוט וליצירת אווירה של מחנה אמיתי בתוך הבית, ושלל הפתעות.

מדי בוקר נפגשו הבנות בהכנה מעוררת לתפילה. לאחר התפילה, התמקדה התכנית

התרגשות והתחדשות שפרצו מהמסכים והציפו את המשתתפות כולן. בנוסף למעלות המטפסות של מצב הרוח, התכניות המקוריות והמושקעות חשפו את המעלות והכוחות של כל אחת מהמשתתפות, והעיפו אותן מעלה מעלה בסולם המעלות של עבודת ה'.

המחנה נבנה ברוב מחשבה ובתכנון מדויק. התכנית היומית שילבה תכנים וחוויות במינון מושלם, תוך ניצול מקסימלי של היישום הווירטואלי, במתכונת שהפתיעה את המשתתפות ועלתה על הציפיות.

השנה נראה היה שנקבצו יחדיו כל החסרונות לחופשת הקיץ: קורונה, חום, שעמום, והמגבלות שמונעות את קיום 'מחנה צמאה' המסורתי. אבל במדרשת מעיינותיך לא רואים חסרונות אלא מעלות.

כך יצא לדרך גם השנה מחנה 'צמאה' בסימן "מעלות", מחנה שהגדיר מחדש אצל המשתתפות את הגישה ל'זום'. היישום הטכני-מרוחק-יבש שמוצה לכאורה, נשטף במעלות של חום פנימי, אנרגיה והמון

בנושא היומי ונמשכה לאורך שעות היום ועד עמוק לתוך הערב. נערכו פעילויות קבוצתיות מאתגרות עם המדריכות, תכניות מושקעות מלוות בסרטונים ומצגות שהופקו במיוחד למחנה 'צמאה', התוועדויות ומפגשים מעוררי השראה עם דמויות מרתקות, ביניהן: רננה שפירא, חני ליפשיץ מנפאל, עדן גולדמן ועוד, הפעלות ספורט וסדנאות אמנותיות ומרתקות, ביניהן: סדנת פסיכודרמה עם חני ירס, סדנת 'פיינט-דייט' עם שרי כהן, סדנת גרפולוגיה עם אתי בורוכוב, סדנת מנדלה עם 'שרה' מנדלה, סדנת עיצובי פירות, סדנת צילום, ועוד.

במחנה השתתפו כ-100 בנות מאולפנות שונות ברחבי הארץ, בריכוזה של דבורי גרליק ובהדרכתן של אייר פנחס, רבקה סוקניק ומירי דיימונד.

מסתבר שמחנה וירטואלי יכול להיות מלא חיות ואש. עוד מסתבר שלמחנה איכותי מתקבצות בנות איכותיות במיוחד - כפי שהעידה אתי הגרפולוגית, אליה שלחו הבנות את כתב ידן בסדנת הגרפולוגיה: "מזמן לא קרה לי דבר כזה... בדרך כלל בכל קבוצה יש סגנונות שונים, וכאן - הרגשתי שאני חוזרת על עצמי, ראיתי אצל כולן צימאון לידע, רמה גבוהה ואיכות. הבנות של מחנה 'צמאה' הן בנות מיוחדות".

החלל התמלא בתכנית

בשונה ממחנה רגיל, בו מוסרות הבנות ד"שים מרוחקות להוריהן ולמשפחתן, במחנה שכזה מטבע הדברים נכחו האימהות מעבר לדלת, ספגו את ניחוחות המחנה, האווירה, התכנים והכיף והשתתפו ברשמים ובחוויות מקרוב ממש.

"התפעלתי מאוד מהיכולת המדהימה של צוות המדרשה", משתפת אחת האימהות, "לקחת משהו ידוע ומקובל - מחנה שמתרחש בדרך כלל במקום פיזי, בו נמצאים ביחד ויוצאים לטיולים ביחד, עם שירים ואווירה - ולקיים אותו אחרת לגמרי, אבל בלי לוותר על אותם הערכים. כנראה שהנקודה הפנימית מהותית יותר מהמסגרת עצמה".

מטרת המחנה - לימוד החסידות בדרך חווייתית שמתאימה לבנות בגיל הזה - הושגה ובגדול. כך מתארת באוזנינו מוריה, אמא של מיכל שהשתתפה במחנה. "זה התחיל כבר בערכת האווירה שקיבלנו. נראה שעשו הכול על מנת להכניס את הבת שלי לאווירה של המחנה, כולל שלט על ידית הדלת שנכתב עליו: 'לא להפריע, אני במחנה עכשיו!' ומגנט להדביק על המסך - 'עכשיו אני רק במחנה!'".

"זה כל כך היה מדהים לראות שלמרות כל החופש הדי-ארוך הזה שהתחיל כבר אחרי פורים, הבת שלי קמה בכל בוקר בשעה 8:30, ואף ביקשה ממני להעיר אותה מוקדם בשביל לא לפספס את השיעור הפותח. זה הפיח בה רוח חיים והתלהבות, ממש כמו במחנה אמיתי".

"לסיכום, החלל הריק של חוסר מעש ללא סדר יום, התחלף בתכנית סוחפת שמילאה את היום. התכנון המוצלח, הגיוון, החוויות המפתיעות והמארז שהוסיף המון לאווירה - הכול קלע לטעם ולסגנון של הבנות. אני רוצה להודות ולציין לשבח את הצוות המוכשר והמשקיע שנתן את כל הלב! הערך המוסף של המחנה, התכנים וההשראה - עדיין מלווים את הבנות".

תשובות חדשות לשאלות

דומה כי המחנה שימש בעיקר כסדן שעליו מייצרים לומדות חסידות. שעות רבות במהלך היום הוקדשו ללמידה מעמיקה באופנים שונים.

אחת הפעילויות המשמעותיות שסחפה אליה את הבנות, שתמיד ביקשו להאריך את הזמן בה, הייתה הלימוד בחברותות, ובשפת ה'מחנה' - צ'אט חם-אש. בערכה שנשלחה אל הבנות חיכתה לכל בת חוברת קטנה המעוצבת כשיחת ווטסאפ בין דמות רוחנית כביכול מהנהלת המחנה, לבין הבת.

התכנים היו כתובים בשפה זורמת ועכשווית, והם עסקו בנושאים כמו מבנה הנפשות, אמונה וביטחון, שמחה, ערבות הדדית ועוד. בתוך הזום עצמו הבנות התחלקו לחדרים וקבוצות ושם הן העמיקו

שפוחת את כל היום מתוך קדושה ואווירה מרוממת! שמחתי שהיו סדנאות כל כך מושקעות! מכל סדנא יצאתי מסופקת ועם חומר חדש שהתחדש לי בה.

"כל כך נהייתי גם לגלות ולממש כישרונות שבי. המחנה היה מגבש למרות שהתקיים בזום. ראו את החשיבה על כל פרט ופרט. העברת התכנים בדרך מיוחדת וכמובן מאורגנת ומתוקתקת. הכול היה מלא וגדוש בטוב! לא שיערתי שזו תהיה הרמה מרחוק".

תם המחנה, אבל הוא ממשיך ללוות. עם מה הן יצאו לדרך? הנה כמה מהתשובות של הבנות עצמן.

"עם הרבה יותר אמונה וביטחון!"

"יצאתי עם המון צידה לדרך. בעיקר זה חידד לי דברים שלמדתי בתניא ובמקומות אחרים, ולא התעמקתי בהם עד הסוף".

"בדרך כלל בחופש הזמן מתבזבז בלי ללמוד או להתקדם בצורה רצינית בעבודת ה'. פה זה היה מדהים. תוכן מושקע, שיעורים וחברותות. המחנה שינה לי את כל החופשה!".

"למדתי דברים מדהימים, ובמיוחד דיבר אלי הלימוד היומי בחברותות. למדתי כמה חשוב לדבר טוב על עצמי ועל אחרים, וכמה חזק כוח הדיבור, לטובה או להפך. לוקחת את הלימוד הזה לחיים".

"לפני המחנה, היו לי הרבה שאלות על העולם ועל עצמי. יצאתי מהמחנה ממש מחוזקת ועם הרבה תשובות".

■ והמסרים הכנים והאותנטיים הללו מדברים בעד עצמם.

בלימוד סביב התכנים, כשהמדריכות נמצאות שם בשביל לתווך ולענות על שאלות, ובעיקר להשאיר אותן עם תשובות וידע חדש.

כמו כן, הצוות לא הסתפק בלמידה האישי של הבת בזום, אלא כל משתתפת קיבלה קטע ללימוד יומי שעליה ללמוד בעצמה, כשבארוחת הערב המשפתת עליה לשתף את בני המשפחה במה שלמדה. לאחר מכן המשפתת דיווחה שהיא לימדה את הקטע, ונכנסה להגרלה שהתקיימה ביום האחרון של המחנה. כך הצליחו במחנה להשפיע גם על זמן הארוחות, למרות שעדיין לא הומצא הפתרון הטכנולוגי לאכול ארוחה משותפת בזום.

המחנה ממשיך ללוות

פעילות הסיכום המרגשת של המחנה תוכננה להיות כשעה וחצי אך נמשכה למעשה כארבע שעות. לאורך כל השבוע משתתפות המחנה שלחו קטע סרטון קצר שלהם עם משפט מתוך השיר הקבוע שליווה את המחנה. וכך נוצר קליפ תמונות כאילו היו שם כולם יחד ממש.

המשתתפות לא רצו לסגור את הזום וביקשו עוד ועוד לומר את מילות הסיכום שלהן, לדבר שוב עם המדריכות, ולנסות ביחד לעבד את החוויה המדהימה שעברה עליהן.

הודיה סיפרה: "פגשתי צוות מדהים, מסור, אכפתי. הרגשתי שאנחנו חשובות להן בכל רגע - אפילו מעבר לשעות הפעילות. גם השיעורים היו מדהימים! הם היו בשבילי מתנה ממש, ונתנו טעם חדש לתפילה! זכות עצומה לקבל שיעור מחזק לפני התפילה,

יהללך שר

שר וח"כ שהתוודעו באקראי ובאופן בלתי אמצעי לפעילות חב"ד לנוער בטבריה יצאו מגדרם מהתפעלות

במסגרת סיור שערך השר מיכאל ביטון יחד עם ח"כ מיכאל סופר בעיר טבריה, נחשפו השניים אל פעילות חב"ד לנוער המתקיימת בעיר. במהלך הסיור ביקרו במערך ההתנדבות שהפעילה עיריית טבריה ובו הוכנו ונארזו אלפי תיקי בית ספר לילדים מהעיר.

בין המתנדבים בלטו במיוחד בני הנוער שמשתתפים בפעילות חב"ד לנוער בעיר, בראשות השליח הרב מגדי טורקוב. האורחים התרשמו מהנוער וממעורבותם הגדולה והנכונות לעזור ולסייע. את התפעלותם הביעו בפני השליח בציינם בהתרגשות: "כאן ניתן לראות את האחדות הנפלאה השוררת בעם ישראל, אחדות שחוצה את כל סוגי המגזרים".

בקריל זה יהעודדון

ונראה שהם מעוניינים להשלים את כל מה שחיסרו בזמן הסגר. בהתחלה חשבנו שנעשה רק שיעור על עניינינו של החורבן, אבל כשהצענו לסטודנטים לבוא אלינו, התברר לנו שיש היענות גדולה והם רוצים לבוא גם לתפילת ערבית ולקריאה משותפת של מגילת איכה.

"מיד התארגנו והבאנו מזרונים שאותם פרסנו בצדדי המרפסת. הופעתנו מכמות הסטודנטים שהגיעו ונענו לקריאה. לאחר תפילת ערבית ואמירת הקינות, התיישבנו לשיעור שנמשך למעלה משעתיים. אני לא זוכר אי פעם שיעור כזה מיוחד, שנמסר ללא תקרובת ועם קשב כה רב. למדנו ביחד את סיפור החורבן, למדנו את סוגיית החורבן כפי שמופיע בגמרא בגיטין, אחר כך דיברנו קצת מעבר, על המשמעות הפנימית של החורבן כפי שהרבי מסביר, על כך שזו ירידה לצורך עליה וסתירה על מנת לבנות וכן הלאה.

"למחרת בעקבות השיעור, היה לי ראיון ברדיו דרום. במהלך הראיון, המראיית שאלה כל הזמן איך אנחנו מתמודדים בתקופה האחרונה עם כל הקיטוב ושנאת החינים שנשמעת לאחרונה בציבוריות הישראלית. אמרתי שהקיטוב בעיקר נמצא בשיח התקשורתי; לעומת זאת במציאות היום יומית, בחיים עצמם בין האנשים, אפשר לראות אהבת חינם ואכפתיות גדולה ששוררות בתקופה זו. זה בדיק מה שהיה אצלנו במרפסת. אנשים ישבו יחד ודיברו על החורבן והבינו שהחורבן ותיקונו אינם נחלת העבר, אלא משהו שנמצא בידיים שלהם, אנחנו אלה שצריכים ויכולים לתקן את החורבן ולהביא לבניית בית המקדש השלישי באמצעות ההגברה באהבת חינם וזה דבר שניתן לראות ביתר שאת בתקופה הזו, מבעד למסך".

בסניפים רבים נוספים של חב"ד לנוער ושל חב"ד בקמפוס נערכו קינות לצעירים, וההתעוררות הייתה רבה. ■

בקרונה ובמגבלותיה שבעקבותיהן היה זה מתבקש ליוזם ערב מיוחד של תפילה ועיון. בתקופה האחרונה מתפתחת אצלנו מין קהילה חדשה שאת חלקה הכרנו לראשונה בימי הקורונה. סטודנטים וסטודנטיות שמרגישים צורך בתקופה הזו להיות ביחד כמה שניתן, כשהם מחפשים שייכות וקהילתיות.

"המרפסת כבר הפכה לבית עבור אותה קהילת סטודנטים מתגבשת. כאן מסרנו את כל השיעורים והיא מהווה פתרון טוב שמחליק כל הגבלה. בעקבות כל זאת, חשבנו לעשות אירוע מיוחד גם בתשעה באב. אם בזמן רגיל סמסטר קיץ הוא מהזמנים החלשים יותר של הפעילות, הפעם בעקבות מגבלות היציאה לחו"ל הפעילות רק גברה והלכה. סטודנטים באים ומשתתפים יותר

תשעה באב השנה קיבל משמעות מוחשית במידה רבה. הקריאה המסורתית בקול נוגה של 'איכה ישבה בדד', הורגשה הפעם ביתר שאת מפני הבדידות שכפתה הקורונה. המראה של שריד בית מקדשנו מחולק לקפסולות בגישה מצומצמת, גם תרם את חלקו לתחושה זו.

הרב מגדי טורקוב, השליח לנוער בעיר טבריה, מספר על תשעה באב מסוג אחר. הוא הצליח לנס קבוצה של נערים שמעודם לא צמו את צום תשעה באב וכעת החליטו יחד לצום באופן מלא. הם התכנסו יחד למרגלות בית חב"ד וקראו יחדיו את מגילת איכה, אחר כך צפו יחד בסדרת סרטונים שלימדה אותם פרק בהיסטוריה של בית המקדש. בעקבות הצפייה, חלה התעוררות אצל הנערים לבקר בכותל המערבי, שריד בית מקדשנו. השעה הייתה שעת ליל מאוחרת, אבל הרב מגדי החליט להכות על הברזל בעודו חם, ובאישון ליל אותרו הרכבים הדרושים ויחד יצאה החבורה אל ירושלים בואכה הכותל המערבי.

הם הגיעו לשם לקראת הזריחה והתפללו שם שחרית. זו הייתה תפילה מיוחדת ומרגשת. למרות כל המגבלות, הם נכנסו פנימה והתאחדו לרגע אחד, עם אביהם שבשמיים.

גם בעיר באר שבע יום תשעה באב הפך לאירוע מכונן. הרב שניאור גרוזמן, השליח במכללה הטכנולוגית שבעיר, מספר: "האמת היא שהייתה לנו התלבטות בכלל האם לעשות משהו בתשעה באב, לא תכננו יותר מדי מראש משום שבשנה רגילה לא נהגנו לציין את הצום באירוע מיוחד. אבל השנה ב"ה השתנו הנסיבות. המקום שבו שוכן בית חב"ד בקמפוס התרחב והתחדש וכעת יש מרפסת גדולה על גג בית חב"ד, שבה אפשר לעשות אירועים באוויר הפתוח בהתאם להנחיות. סיבה נוספת נעוצה דווקא

אלפי בני נוער

אלפי פצוות

עם תחילת החופש הגדול, יצאה ההנהלה הארצית של 'חב"ד לנוער' בסיוע ארגון 'מוסיפים טוב בעולם' במבצע ענק שימלא בטוב את החופש הארוך שמחכה לבני הנוער. במסגרת המבצע היה על בני הנוער לעשות מעשה טוב שהם בוחרים ולפרסם אותו ברשתות החברתיות במוטיב שהיה זהה לכל הפרסומים כולם תחת הכותרת: "גאים לעשות טוב".

על מנת לעודד את המבצע, לרתק אליו כמה שיותר צעירים ולהביא לחשיפה מקסימלית, הוכרז על מבצע נושא פרסי יוקרה ובראשם: שני מכשירי אייפון מהסוג המתקדם ביותר ואוזניות משוכללות.

דקות ספורות לאחר שעלה המבצע לאוויר, הוצף עמוד האינסטגרם של חב"ד לנוער בניהולה המסור של שירה משה בעשרות תמונות של מעשים טובים שהעלו הנערים

מבצע מיוחד שעליו הוכרז בחב"ד לנוער סחף אליו אלפי בני נוער שהעלו לרשת מצוות ומעשים טובים שלהם: הנחת תפילין, תפילות, הדלקות נרות וכן מבצע אהבת ישראל בשלל ביטויים. המבצע הוביל לתחרות שנשאה פרסי יוקרה ונחתם בהופעה חיה ומרגשת שהועברה בשידור חי בהשתתפותם הפעילה של אלפי נערים ונערות מכל רחבי הארץ

הצצה לאחדים פתוך אלפי פעשים טובים פרגשים ופעיימים שפדברים בעד עצפם

שם - אורי נורי
גיל - 15
מגורים - נתיבות

המעשה: אורי שמע על קשישה גלמודה, שמצבה הכלכלי לא מזהיר. הוא התייצב בכניסה לסופר עם עגלה, וביקש מכל מי שנכנס לקנות מוצר נוסף ולהניחו בסוף הקנייה בעגלה. בסוף היום הצטברו שם עשרות מוצרים ומאכלים, אותם הוא לקח לבית הקשישה, עזר לה לפרוק ולארגן הכל, ומאז המבצע הוא עם יד על הדופק שלא חסר לה מאומה

שם - יואב לוי
גיל - 14
מגורים - אילת
המעשה: יואב שמע שחברו שמתגורר בדירה שכורה איבד את התפילין שלו, ואין לו דרך להניח תפילין. יואב הגיע יום יום לבית של חברו, מצוייד בתפילין שלו - כך שלא יעבור יום בלי תפילין!

אלפיים עוקבים חדשים

בין כל המעשים הטובים בלטו מעשים טובים מיוחדים שהושקעה חשיבה רבה מאחוריהם.

יובל, נערה מנס ציונה, פינתה יום שלם והלכה להתנדב בגן לילדים עם צרכים מיוחדים. היא ערכה איתם הפרשת חלה ואפיית חלות לכבוד שבת, שירים, פעילויות ומשחקים.

איתי, נער מנתיבות, עמד מספר שעות בפתח סופר מקומי כשהוא אוסף מצרכי מזון עבור קשישה בודדה.

ליה, נערה מסניף גדרה, הכינה ארוחת שבת מושקעת לחיילים בודדים שנאלצו לשהות בבידוד והתקשו להתארגן בעצמם.

נער נוסף ערך מסיבת יום הולדת חגיגית ומרשימה לקשישה גלמודה ניצולת שואה שהגיבה בהתרגשות גדולה עד דמעות.

מרגש היה לצפות בערים ובנערות האלה שהתאמצו לחשוב על מעשים טובים אמיתיים שדרשו מהם מאמץ וזמן, ונעשו מכל הלב. לא מעט צעירים כמו מבוגרים העלו לרשת, בתגובה, תיעוד של מעשים טובים שעשו בעקבות המבצע ושאלו אם ניתן להצטרף.

תגובות רבות הגיעו מבני נוער הגרים בערים שבהן טרם הוקמו סניפים פעילים של 'חב"ד לנוער'. הם ביקשו מכל הלב להקים סניף חדש ולהצטרף לחב"ד לנוער בכל מחיר. "יש לכם סניף בחיפה?", שאלה נערה. "מי האחראי במודיעין?", שאל נער אחר. ונערה שגרה ביישוב קטן בהרי ירושלים הבטיחה: "אם תשלחו גם אלינו ליישוב שליח - נעזור לו ככל שנידרש".

במסגרת המבצע והתחרות, עשרת המעשים הטובים המיוחדים ביותר, הנוגעים ללב והמקוריים מכולם, יעלו לתחרות הצבעות ברשת. הזוכה בעל מספר ההצבעות הרב ביותר יזכה במכשיר הטלפון הסלולרי הנוסף.

התלבטות רבה נרשמה בעת בחירת המעשים הטובים שיעלו לשלב הגמר. רבים היו בני הנוער שהשקיעו מאמץ ועשו מעשים טובים יוצאים מגדר הרגיל. לאחר בחירה מדוקדקת הועלו עשרה מעשים טובים מובילים ותחרות ההצבעות יצאה לדרך. כל נער או נערה שעלו לגמר גייסו את חבריהם להצביע בעבורם ובכך חשפו את עמוד האינסטגרם ומבצע המעשים הטובים לעוד מאות בני נוער ברחבי הארץ.

מעניין לציין כי מספר העוקבים אחרי עמוד האינסטגרם של חב"ד לנוער עלה בכאלפיים עוקבים במהלך תקופת המבצע. עוקבים אלה יקבלו במהלך השנה תכנים יהודיים שאינם מקבלים בשום

לעמודים שלהם ברשת. עם התקדמות המבצע הצטברו אלפי מעשים טובים שהגיעו מבני נוער בכל רחבי הארץ.

המעשים הטובים כללו קיום מצוות מעשיות לרוב ובהן: הנחת תפילין, חלוקת נרות שבת, אמירת ברכות השחר ועוד. תיעודים של כל אלו הועלו אינספור פעמים ביום על ידי אלפי בני נוער. רבים מהם סיפרו כי לאחר שנתנו פומבי לתיעוד המעשה הטוב שעשו, קיבלו פניות מחברים שהודו כי בזכותם גם הם הניחו תפילין, התפללו או בירכו.

השפעת המעשים הטובים הללו התפשטה כאש בשדה קוצים. מדובר בתופעה שעד כה לא היה לה אח ורע: צעירים בני זמננו אינם ששים בדרך כלל להעלות תיעוד כזה לרשת. התמונות והסרטונים שהם מעלים נקשרים בדרך כלל בחוויות שלהם שנועדו לשקף את חיי החברה התוססים שלהם ולחלוטין לא את השתייכותם למסורת או הזדהותם עמה. הקמפיין גרם למהפך תודעתי שקשה להפריז בחשיבותו ואשר במהלכו ובעקבותיו נוצרה תנועה הפוכה של אומץ וגאווה להעלות תיעוד של מעשים טובים, מצוות ותפילות ובכך להשפיע גם על החברים.

שם - ישראל דוידוב

גיל - 16

מגורים - קרית גת

המעשה: ישראל היקר, בניגוד להרבה מחבריי - שקמים כל בוקר בחופשה בשעות הצהריים, מתעורר מוקדם וישר מייג לשליח שלנו בקרית גת - לסגור איתו חברותא, שיעור חסידות משותף!

"על שלושה דברים העולם עומד.

על התורה....." 😊

דרך אחרת ולא מעטים מהם יתחברו לפעילות המקומית של חב"ד לנוער בעירם בזכות החשיפה המתמדת לפעילות ברשת.

הופעה סוחפת בשידור חי

לקראת סוף המבצע, כשהמתח גבר, הוכרז על ערב סיכום והגרלות ששודר בשידור חי. האירוע נקבע לראש חודש אלול והוא כלל הפתעה מיוחדת לצופים: הופעה מיוחדת עם הזמר עקיבא תורג'מן, שירים ואמירת פיוטי סליחות.

מספר ימים קודם האירוע החלו להופיע בעמוד האינסטגרם הודעות מעוצבות שמשכו את העין. "זכיתם בכרטיס כניסה להופעה פרטית", הכריזה מודעה אחת. באחרת נרשם: "אחד מכם ייכנס ללייב ויצא ממנו עם אייפון". וגם מודעה מרגשת בנוסח: "פותחים את חודש הרחמים והסליחות ביחד". הציפייה למופע המיוחד עלתה מיום ליום וביום רביעי, אור לראש חודש אלול, נפתח המופע כשאלפי נערים מכל הארץ נוטלים בו חלק כצופים פעילים.

את האירוע פתח השליח לנוער בגדרה הרב אסף איטח בסיכום מבצע המעשים הטובים ובדבר תורה קולח, היישר ללב הנערים, לחודש אלול. מרגע לרגע הצטרפו עוד ועוד בני נוער לשידור המיוחד. מיד לאחר מכן עלתה לשידור נערה מנס ציונה שסיפרה על מבצע המעשים הטובים מנקודת מבטה. היא תיארה עד כמה השפיע עליה המבצע, גרם לה לפתוח את העיניים ולראות את הסובבים אותה הזקוקים לעזרה ולהתנדב במקומות שלא חשבה להגיע אליהם. את דבריה חתמה במסר מיוחד. "גם אם לא אזכה באייפון, זה עבורי סיפוק גדול המעניק לי אושר. אני לא צריכה יותר מכך", אמרה וריגשה את הצופים.

עקיבא תורג'מן, אמן הנשמה האהוב על בני הנוער, עלה לשידור עם הגיטרה וההתרגשות גאתה. "אני שמח להיות איתכם פה היום", פתח ותכף פצח בשניים מלהיטיו האהובים ומהם לפיוטי סליחות מעוררים שהכניסו את הצופים הצעירים לאווירת חודש אלול. בין לבין שילב בדברי התעוררות שחדרו ללב

האמן עקיבא תורג'מן בשידור המיוחד

הצופים באמונה ובפשטות שבהן נאמרו. הקהל היה משולהב, תגובות זרמו לעמוד האינסטגרם מצופים מעודדים ונרגשים שביקשו עוד ועוד שירים ופיוטים.

המופע המיוחד נחתם בהגרלות הענק על האוזניות האלחוטיות וזוג האייפונים, כאשר אחד מהם הוגש לזוכה שצבר את כמות התגובות הגדולה ביותר: אורי מסניף חב"ד לנוער בנתיבות.

הרב מענדי ידגר, השליח לנוער בנתיבות, מספר על הזוכה: "את אורי הכרתי לפני כשנתיים במתקני הכושר של נתיבות, במסגרת סיבוב קבוע שאני עורך מדי פעם במוקדי הנוער המרכזיים בעיר. הצעתי לו להגיע לשיעור תורה והוא שמח לבוא יחד עם חבר. מאז שהגיע, הוא היה ראש וראשון לכל דבר מצווה, קבלות טובות, התנדבות ועזרה בכל ענייני חב"ד לנוער בעיר.

"כשהתחיל המבצע הוא הסתער עליו, והעלה מעשים טובים מיוחדים שעשה בזה אחר זה, מלבד הדברים הרגילים שהוא מסייע בהם. כשהוא זכה, כולם הרגישו שזה הנער שבאמת הגיע לו לזכות. הוא התרגש מאוד, וגם אביו ואמו התקשרו נרגשים להודות. זה עשה רעש גדול וחיובי לחב"ד לנוער בנתיבות".

בכך תם ולא נשלם מבצע מיוחד שחרך את הרשת החברתית וסחף אלפי בני נוער שממשיכים בעקבותיו להאיר את העולם ולהפוך אותו לטוב יותר באמצעות עוד ועוד מעשים טובים. ■

הזוכה בתחרות מסניף נתיבות עם השליח הרב ידגר

מתמודד/ת מספר 9 בתחרות המעשים הטובים של חבד לנוער ישראל:

שם - עידו לוי
גיל - 17

מגורים - מזכרת בתיה

המעשה: עידו קנה ועטף עשרות משחקים, ממתקים, והפתעות קטנות שמשמחות את הלב. הוא הגיע למרכז הרפואי במטרה לחלק הכל, אך בגלל המצב לא ניתן היה להיכנס לחדרים. עידו עמד בכניסה לבית הרפואה וחילק אותם לנכנסים והיוצאים.

שם - אורן יצחק

גיל - 17

מגורים - אשקלון

המעשה: אורן הלכה במסגרת התחרות להתנדב עם ילד עם צרכים מיוחדים, היא הביאה איתה בלונים, גלידות ושלל משחקים והעבירה לו את הזמן בכיף וחיובים. אבל זה לא הסוף. מאז שזה קרה, אורן לקחה על עצמה להתנדב קבוע עם הילדים, וזה פשוט מדהים

בלפור

של הדושיה

מחזה נדיר בהפגנות מול בית ראש הממשלה:
בית חב"ד מאולתר שהוקם במקום • וגם סיפור מיוחד
על מפגש נשמות ותפילין יקרות

אם יש רגע של נחת בפעילות של שליח, זה הרגע שבו המקורב הופך מאוהד לשחקן, השעה שבה הוא עוזב את היציע ומתחיל לקחת חלק פעיל במשחק עצמו. לפעמים לא די בכך שהוא הופך לשחקן, אלא הוא אף רותם את השליח עצמו. רגע כזה קרה לאחרונה לרב לירז זעירא, השליח בקמפוס במרכז ירושלים.

אחת הסטודנטיות שנוטלת חלק פעיל בפעילויות שהרב לירז מקיים, משתתפת בשיעורים, והרב לירז אף היה מסדר הקידושין שלה בקיץ שעבר, החליטה לקחת חלק ולפעול. היא ראתה את כל מה שמתחולל ברחוב בלפור מול בית ראש הממשלה והמחזה של עשרות מפגינים משני צידי המתרס, כיווץ את ליבה והיא החליטה לעשות מעשה וליצור שם קריאה לאחדות.

היא פתחה הפגנה בין ההפגנות, שבה היא איחדה את הצדדים ויצרה ביניהם פעולות משותפות ומחברות. מיוזמתה עמדו לרשות המפגינים ספרים מתורתו של הרבי לעיונם החופשי.

הפעילות שחוללה שם אותה סטודנטית חוללה הד והיא המשיכה הלאה. היא באה לשם בערב שבת וארגנה קידוש עבור המפגינים. במשך הזמן, היא הפצירה ברב לירז להקים במקום בית חב"ד. בסופו של יום, לקראת סוף השבוע, הוקם דוכן תפילין במרכז ההפגנה. הדוכן זכה לסיקור תקשורתי, והתגובות היו מפתיעות מאוד. אל הדוכן הגיעו מאות צעירים, חלקם היו מקומיים שהרב לירז הכיר וחלקם היו חדשים. הרב לירז מספר על כך שהתגובות מהשטח הפתיעו אותו. בניגוד לדימוי שהיה להפגנה ולמפגינים והמחשבה הקדומה על היחס שלהם אל היהדות, ההיענות הייתה רבה.

הוא מספר על יהודי מבוגר שעבר על יד הדוכן, יהודי שלפי מראהו החיצוני היה ניתן מיד להסיק לאיזה ציבור הוא משתייך. הרב לירז הניח לתדמית ושאל אותו כאחד האדם האם הניח תפילין והיהודי השיב בחיוב. הרב לירז מספר כי המראה החיצוני של אותו יהודי נטע בו ספקות בקשר לאמיתות התשובה. אחרי חצי שעה אותו יהודי התקרב אל הדוכן ועוד לפני שהרב לירז הספיק לפנות אליו, ביקש מעצמו להניח תפילין והניח כמיומן ובקי. האירוע היה לחידה, הרב לירז חשב שבטח הוא לא הניח בבוקר ולא רצה לומר.

הרב לירז זעירא,
חב"ד בקמפוס
ירושלים

לאחר שסיים אמר הלה כי אמנם כבר הניח הבוקר אבל הוא בירר האם מותר להניח שוב ומשמע שכן, בא להניח משום ששמח מאוד לראות את דוכן התפילין במרכז ההפגנה. היהודי כנראה שם לב שהרב לירז קצת מפקפק בקשר לאמינות הנחתו. בחושי המחוודים פנה אל הרב לירז ושאל: אם אביא לכאן את התפילין שלי תאמין לי? חיש מהר סב על עקבותיו ותוך זמן קצר התייצב בדוכן עם תיק הטלית והתפילין שלו. התיק היה נראה כתיק של בן למשפחת

חסידים ענפה, מעוטר בשלל עיטורים.

מסתבר שאותו יהודי גדל במשפחה קטנה וכל קרוביו נכחדו בשואה. ברבות הימים גדל והפך לאיש עסקים והחל להסתובב בעולם ולחפש קרובים. הוא ידע שמשפחתו במקורה באה מהונגריה והוא הלך וחיפש קצה חוט. בסופו של דבר מצא קרוב משפחה הנושק לגיל מאה, חסיד סאטמר שמתגורר בלב בני ברק, כשחבר חרדי משותף קישר ביניהם. כאשר הם נפגשו, הזקן חיבק אותו ואמר: "ניצחנו את היטלר". במשך הזמן הם שמרו על קשר טלפוני. כמה שנים אחר כך, כאשר אותו חסיד נפטר התברר כי הוא החליט להוריש לו את ארון הספרים שלו יחד עם הטלית והתפילין.

אותו יהודי סיפר לרב לירז כי הירושה הזו כל כך נגעה לליבו, עד שמאותו יום ואילך החל להקפיד להניח תפילין בכל יום. במשך כל שנת האבל של אותו חסיד, אף היה אומר עליו קדיש בכל בוקר.

"אז אולי המפגינים בבלפור זועקים כעת כל מיני דברים", אומר לנו הרב לירז, "אבל הלב שלהם מחובר היטב אל אביהם שבשמיים. אני הסקתי מכך עד כמה צריך להיזהר מלשפוט אדם לפי מראהו החיצוני. אחרי הכל, לבו של כל יהודי באשר הוא, ער ומשתוקק". ■

לימוד תורה בכיכר הבימה מידע ערב

לימוד תורה בכיכר הבימה

שמגיע ירגיש בנוח וירגיש טוב, גם בגשם וגם ברוח.

"השיעור במקורו נועד לשכבת הגיל של סטודנטים וצעירים. באזור בו אנחנו גרים שהוא במרכז תל אביב, יש המון צעירים והמון סטודנטים שפשוט סתם מסתובבים, יש כאלו שנקלעו באקראי אל בית חב"ד שלנו ונכנסו אליו, אבל היו גם כאלו שהיה להם איזה שהוא מחסום להגיע אל בית חב"ד. עכשיו כשהשיעור יצא אל רחובה של עיר, נוצר מצב שבו אתה בעצם לא

הרב עדי אלפנט, חב"ד בקמפוס תל אביב

פק אם אי פעם ידעה כיכר הבימה מחזה שכזה. מכל המחזות שראו אבני המקום, נדמה שמחזה כזה מעוז הבודהמה הישראלית טרם ידע. בכל שבוע, בימי ראשון ורביעי, הרחבה שמול בית תיאטרון הבימה, הופכת למקום של תורה. הרב עדי אלפנט, השליח בקמפוס במרכז תל אביב, מתיישב למסור את השיעור השבועי שכעת נדד למרחב הפתוח.

את השיעור הזה שנמשך כבר למעלה מ-12 שנה, היה ברור לרב עדי שהקורונה לא תעצור. אם המקומות הסגורים נאסרו בהתקהלות, צריך למצוא מקום אחר, אבל את קול מנגינת השיעור השבועי אסור להפסיק. משפחת אלפנט המתגוררת בסמיכות לכיכר הבימה, ראתה כיצד עיריית תל אביב פורסת כיסאות ברחבת הכיכר, על מנת לעודד אנשים לשבת דווקא במרחב הפתוח והחליטה לנצל את ההזדמנות. ללא הכנה מוקדמת, השיעור השבועי עבר אל רחובה של עיר ולא אל סתם רחוב, אלא המקום הכי מרכזי ובוטל בתל אביב.

תחילה הגיעו להשתתף הגרעין הראשון, האנשים שמגיעים בקביעות אל השיעור. אבל המיקום הבולט של השיעור והמחזה הזה שהיה נדיר בנוף סיקרן עוד הרבה אנשים ועשה את שלו. סביב הגרעין הראשוני התקבצו ובאו עוד עשרות אנשים ונשים ועד שהמחזה המוזר הפך לדבר שבשגרה. היום השיעור ההמוני והרחובי הפך לדבר קבוע, ביום ראשון בערב לומדים תניא וביום רביעי שיחה של הרבי על פרשת השבוע. הרבה עוברי אורח נעצרים לצלם את המחזה כשחלק מהם לבסוף מתיישב וחוטף כמה דקות מתוך השיעור רק כדי לשמוע על מה מדובר. השיעור, חשוב לציין, מועבר גם בשידור חי בזום, כך שמעבר למתאספים בכיכר, ישנה עוד כמות נכבדה של משתתפים שצופים מבימת הפרטי.

"יש כאן גם אמירה מבחינתנו", אומר לנו הרב עדי. "מקום שמסמל את מרכז התרבות והרוח הישראלי, שבחודשים האחרונים לא פעיל בכלל בעקבות המצב, הופך לאבן שואבת של שיעורי יהדות. עבורנו להגיע למקום כזה ולמסור שיעור יהודי וחסידי, זה ממש סוג של צדק פואטי. זה משהו שכשלושים בתל אביב תמיד חלמנו ודמיינו עליו, תמיד אמרנו שעתידים בתי תיאטראות להפוך לבתי מדרשות, אבל זה היה נראה לנו כמו חזון שיקרה באחרית הימים, לא חשבנו שזה יקרה בזמן כה קרוב והנה זה פשוט קרה וזה מדהים.

"האמת היא, שבשיעור הזה יש שילוב של גשמיות ורוחניות גם יחד. אנחנו תמיד מקפידים שיהיה אירוח כמו שצריך, בערב אחד אנחנו מגישים כיבוד עשיר, זה ערב שנקרא 'רביעי אסיאתי'. וגם בערב הנוסף אנחנו דואגים לכיבוד כיד המלך. המטרה היא שכל מי

מאלץ אף אחד לצאת מאזור הנוחות שלו, אף אדם לא צריך להיכנס לאזור שלא מוכר לו. הוא יכול להצטרף אל השיעור שמתקיים במקום הומה אדם, שלא מוגדר ולא מוגבל תרתי משמע ואדרבה, הוא נעשה בסביבה הטבעית והמוכרת לו."

הרב עדי סבור שיש בסיפור של השיעור שלו מסר אל כלל השלוחים: "כל מי שעד לפרוץ הקורונה, שגרת היום יום של השליחות שלו היתה מלאה בשיעורים ופתאום בגלל הקורונה הוא נאלץ להפסיק, צריך לדעת שאסור לו להפסיק. צריך פשוט למצוא את המיקום המתאים והנכון, ולצאת עם השיעור החוצה. הרחוב היום צמא יותר מתמיד לתוכן יהודי שמעניק משמעות, ללמוד על דברים שישמחו ויעודדו את הנפש, דברים שיינסכו ביטחון, דווקא בימים כאלו מורכבים". ■